

MAGYAR NŐK

LAPJA

SZERKESZTI PAPP JENŐ

Keszthelyi Béláné

KÖNYV

Nemesdedinai Zsuffa Sándor
alezredes:

A MAGYAR NYELV NYELVROKON- SÁGAI

című könyve most jelent meg, amelyben a szerző nyelvünknek turáni és iráni eredetű nyelvi kapcsolatait mutatta be.

Mint hogy a magyar nyelv erefete a sokféle nyelvrokonságra való tekintettel kizárólag a finn-ugor nyelvekkel való rokonságunk tényéből levont következtetésekből kétséget kizáró módon nem állapítható meg, egyelőre függesszük fel a finn-ugoroktól való származásunk hirdetését. Várjuk meg, míg a Körösi-Csoma Társaság Keletre küldendő szakembereinek jelentését befutnak és aztán vonjunk le következtetéseket arra nézve, hol és mikor ringott a magyarság bölcsője.

Cséry Dezső:
ITÉL A FÖLD.

Vékony kis könyv, sárga papírszalag fut rajta keresztül, ezzel a fejrassal. »Erről a regényről az egész ország beszélni fog!« A regény tartalmáról csak annyit: lebilincselő és érdekes. Itt a mese másodrangú kérdés, mert hiszen egy versnél sem az a lényeg, hogy miről szól, hanem a gondolatok mélysége és a rimék csengése az, ami gyönyörködtet. Izes magyar nyelvezet, csengő-bongó szavak muzsikája szóial meg és mesét monó nekünk a földről, a föld örök, fenségességétől és a föld népéről. Azonban a könyvnek nemcsak a nyelvezete és lírikus hangja szép, a regény szerkesztésének felépítése is igen jól sikerült. Kedvesek az emberábrázolások, különösen Vér Balázs és Bobóka néni figurája tetszett.

Olyen ez a regény, mint a magyaros mintákkal ékesített húsvéti hímes tojás, melyet művész keze cifrázott százszádra. Igaz magyar ember frása. (Griff-kiadás.)

H. A.

Alice Tisdale Hobart:

KINAI SÁRKÁNY

A Távoleket varázslatos, különös világa, a kínai ember életberendezésének és lelki-életének furcsa misztikuma módfelett érdekes és vonzó hatást gyakorol reánk, ezért a kínai tárgyú regényeket mindig örömmel üdvözöljük. Ha A. T. Hobart is most megjelent új regényével — ezt a célt kívánva szolgálja, úgy témaválasztása nem volt szerencsémek mondható. Mert bár a regény cselekménye Kínában játszódik le, mégsem nyújtja azt, amit ebben az érdekes környezetben várhatnánk.

A regény hőse egy amerikai hajóskapitány, aki vasakarattal és nem utolsósorban pénzszerezési vágygal elindul, hogy gőzhajójával legyőzze az örvényes Jangce folyót. A regény problémája a fehér és sárga faj közötti legyőzhetetlen ellentét. Ebben a könyvben, a kínaiakat egy fehér ember előítélettel bevont személgén keresztül ismerjük meg, ezért nem tudjuk megérteni őket, nem tulajdoníthatunk fontosságot annak a nagy átalakulásnak, amelyen Kína átment a császárság bukásával, a szociális eszmék kibontakozásával, egyezőval a civilizáció betörésével. Az író néinczet csak felületesen vizsgálja elénk és regényének unalmas történetén kívül, más mondanivalója nincsen.

Pearl Buck és Lin Yutang más Kínával ismertett meg bennünket, Konfucius Kínájával, ahol a több ezeréves kultúra, a kínaiak közismert világbölcsélete és a nemzedékek félelmetes tradíció tisztelete tette érthetővé azt, hogy milyen átalakulást jelentett a kínai népek a fehér ember és a civilizáció betörése.

A könyvet Juhász Vilmos, az ismert nevű műfordító fordította magyarra. (Szöllősy-kiadás.)

H. A.

KRITIKA

Lovász Márton:

NEHÉZ TITOK

Lovász Márton »Nehéz titok« című könyvében egy kisebb regényt és egy sereg novelláját gyűjtötte össze. A regény. »A hajnali utas«, filmszerűen izgalmas cselekménye egy jólétkben felnőtt, de a körülmények folytán hányattott életű fiatal lány elgondolkodtató lélektani problémáját veti felszínre, a novellák az élet számtalan drámai, derűs, vagy visszás mozzanatait világítják meg gazdag hangszerelessé, könnyed hangú elbeszélő művészettel és a hivatott író egyéni bátor szemléletével.

Jakob Palludan:

URIEMBEREK

Jakob Palludan: »Uriemberek« című könyve társacalmi regény. A dán írónak ez az érdekes frása közeli rokonságban áll Knut Hamsun csodálatos szép »Viktória«-jával. A gögös dán kastélyban szemben áll a molnár háza, melyből egy kisfiú vágyakozva tekint az úriemberek világa felé, szívében szenvedélyes szerelemmel a kastély kisasszonya iránt. De miután vágya teljesül és belép az úriemberek világába, mélységesen csalódik. Sebzett lélekkel vonul vissza, hogy mint egyszerű vidéki orvos élje le családott életét. Végül is megsemmisülten látja, hogy fia újra csak álmódóva, vágyakozva bámulja messziről a gögös kastélyt és a kastély kisasszonyát. A pompás regényt G. Beke Margit művészen fordította. (Dante-kiadás.)

—s. —gy.

KERESZTREJT VÉNY

VIZSZINTES:

1. A szerelem is ez
13. Éppen, hogy
14. Tagadószócska
15. Angol csatahajó
16. Kettősbetű
18. A spricerért
21. Május elseje
22. Vészjel
24. Tilos a bánat
25. Szomorú
26. Iskolai fogalom
28. Vissza: névelős haladás
29. Keszthely része
30. Oda: testrészes vizsgáló: szelid állat
32. Egyforma mássalhangzók
33. Vissza: Társadalombiztosítót helytelenül írva
34. Sárga németül (ékf.)
36. Olasz névelő
37. Az öt-tő egyike
38. A mult háború híres német tábornokát
43. Két hasonló szó névelővel, tárgyraggal
44. Kettes kétharmada
45. Rag
46. Kis rész
47. Kevert rakni
49. Jó füle van
51. Ital, az elején mennyiségének rövidítésével
53. Hibás német halál
54. Az elítélt tölti el a büntetését
56. Színültig
57. Cigányék névelője
58. Kiugrik a helyéből
60. E-vel rege lenne
61. E-vel, Baden Po-welt hívták így
62. Elnémulok (ékf.)
64. Keresztül (ékhány)
65. Eeeeee
66. A 26. vízszintes igéje
67. Leánynev

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		15				14		15			
16	17		18			19		20			21
22		23		24						25	
26			27		28					29	
30				31		32				33	
			34			35				36	
38	39					40				41	
43											42
			44			45				46	
47	48					49			50		51
53						54			55		56
57									59		60
61						62				63	
						65					64
67									66		67
											68

FÜGGŐLEGES:

1. Kis iskolai szerszám
2. Kicsinyítőképző
3. Igekötő, névelővel
4. Nagy házakban van
5. Borsodi városba való
6. Jelentéktelen
7. Sokatérő íráskürt
8. Egyiptom fővárosa volt Kr. előtt
9. Oda: megyecs latinul, vissza: nem pór
10. Stílus van ilyen
11. Sed mássalhangzó
12. Feketébe öltözött és igyekvés
17. Aaaaaa
19. Nagy
20. Samson eleje
21. Szőlőnedv
23. Vissza: több kilengés
25. Nem egészesleges
27. Légáramlás és a do-log vejeje
29. Kiölt
31. Kivégezheti
33. Terült betű koverve (ékhiba)
35. Vagyok egyik német alakja
37. Ebzárlat része
39. Felkiáltószócska
40. Ismeretlen adakozó
41. Mint a 14. vízszintes
42. Latin prepozíció
48. Falusi leánynev
49. Testrésze
50. Három egyforma betű, a végén S.
52. Nőtnev
54. Összecsendülő
55. Német vas fonetikus
58. Oo
59. Hangulat
62. Olasz
63. Kicsoda ez, falusi
65. Feltéve
68. Zenei rövidítés

A pesti férfiak nagy része kény-szeredetten fede-zi föl, hogy az asszony gondoskodásából nekik virágos kertjük is van. Ezeket az el-savanyodott lós-kákat és Pétere-ket valósággal kézenfogva kell kiráncigálni a kertbe. Arcuk és lelkük kávéhá-

zakban füstölődik unottá, irodákban keseredik meg és gondok közt válik gyanakvóvá és cinikussá. Rengeteg azoknak a száma, akik kelleetlenül nyúlnak egy könyv után, nem járnak színházba, megvetik a zenét és lené-zik a virágokat. A szabadban csak akkor csapongnak, ha futballmeccsen vesznek részt. Vagy villamosra várnak. Leri az arcukról az a kongó fásultság, amely sörözők-ben születik meg, sósringlik közt, ráncok és zsíros arcbőr kíséretében. A nagy természetre úgy gondolnak, borzon-gások között, mint egy néma hangversenyteremre, ahol a szél orgonázik, a felhők sírnak, a fűben hangyák mász-kálnak és amelytől úgy óvakodnak, mint az idült alko-holista a ragyogó józanságtól.

Az ilyen elveszett lelkeknek természetesen hiába magyaráznók egy ringó tulipánmező mámoros vallomá-sát az élet, a tavasz és a nap felé. Csak akik időnként kiülnek pihenni a kertbe, azok méltányolják azt az örökkévaló és elpusztíthatatlan erőt, amellyel a föld a háborús és bombázós ég alatt is kiküldi hódítani az orgonaerdőket. Csak akik még nem veszítették el érzé-küket a titkok és rejtélyes ujjászületések iránt, azok ha-jolnak le mosollyal a remegő gyöngyvirágrétek fölé. Igaz, ezek a nárciszok némák s a primulák nem prima-donnák, nem táncosnők s egy illatozó olajfa nem tud olyan szépeket mondani, mint egy kaland. Az is igaz, hogy egy színes kis kert nem tudja felemelni a fixfize-tést. A virágzó fák még csak a tűzretalóról se tudnak gondoskodni. A nehéz időkben az egész pompázó nő-vényvilág olyan feleslegesnek és olyan fényűzésnek tű-nik fel, hogy a megtiprott és szorongatott ember szinte már joggal sujt le rá a közömbösséggel.

De ültess el csak magad egy tökmagot, majd meg-látod, hogy milyen üdítő izgalom vesz erőt rajtad, hogy kibujik-e a földből. A futballmeccs helyett szabad órád-ban kapáld csak meg magad a tengerit, amit te vetettél. Már a szádban érzed azt a felséges ízt, amikor ebből a

V. ÉVFOLYAM 14. SZÁM
BUDAPEST, 1943 MÁJUS 10

MAGYAR NŐK
LAPJA
SZERKESZTI
PAPP JENŐ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT,
KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

tengeriből te finom főtt kukoricát fogsz enni. S ha nyo-masztó gondfáid között szabad felhívni figyelmedet a virágokkal kapcsolatban az élet egyéb jelenségeire, meg-említem, hogy míg te azt hiszed: vége a világnak, az élet megállt és minden pusztulásnak indult, szép csend-ben és észrevétlenül az ifjú lányok egész vidám serege cseperedik fel, megfelelő fiatalemberi diszkisérettel, akik éppen olyan színesen és illatosan szaporodnak, haj-ladoznak és himnuszokat fabrikálnak, mint ezek a ha-szontalan virágok. Válluk ezredrészét sem érzi azoknak a lesújtó aggodalmaknak, amelyek téged levernek a lá-badról és az ital, a kártya, meg a vad hajsza karjaiba kergetnek. Ezek a szomjas utódok ölszáma loppják az orgonát és elpazarolják olyan pillanatokért, amelyeknek becses tartalma egy hölgy futó mosolya. A lakásod, az agyad, a zsebed és egész pályád tele lehet sajnálatos rettegésekkel: a kerted újra virít s ezen a parányi terü-leten körte, alma, barack és szilva mind lerázta magá-ról a téli roppant félelmet. Még csak tudomásul se ve-szik, hogy bömbölő szörnyetegek hasogatják hangjukkal az egeket. Nem zavartatják magukat. Törnek az új életre. S ha az új virágoknak s ezeknek a viharvert gyümölcs-fáknak van valami bűnük, akkor csak azt vetheted sze-mükre, hogy az anyák könnye se hatotta meg őket és a kiontott tengernyi vér se befolyásolta egyetlen szirmuk színét se. Még a fekete tulipán se született meg ebből a világrészekre szakadt gyászból. Valaki ott fönt, a ker-tünk fölött magasan, úgy intézkedett, hogy a tavasz az idén is zavartalanul végezze el a maga kifürkészhetet-len feladatát. Süssön a nap, sétáljanak a fellegek és mozduljon meg minden csira. S az emberfeietti fájda-lomra, amely férfit és nőt elborított itt, a kert legyen a felelet, amely újra nászát üli és tiszta lehelletével beha-tol az elsötétített szobákba is.

Tárd az ablakot, vagy még helyesebb, ha magadtól kisietsz a megújuló csodába és sétálsz egyet-kettőt az ujjongó kertben. S ha a jó szagok nem indítanak meg s a Teremtő bölcs intézkedése fölött se tudsz csendben meditatálni, legalább köszönd meg az asszonynak, hogy az új kertet odavarázsolta a te tisztelt személyed és komor-ságod köré.

Hidd el neki, hogy szándékosan tette. Igen nemes szándékból. Ki akar otthon szabadítani a rádjonódó bilincsekből.

Magasabb parancsot teljesít.

ARVÉNY

R T A : SIMON MARGIT

Kint még sütött a késő délutáni nap s a rügyező ágakon vidám kis cinkék pityegtek. De itt bent árnyékos hűvösség áradt szét s a tönör barna bútorok már kezdtek éimerülni a felhőmályban. A faragott kandalló ülében fázott egy fényhásab. Ági fütetett be, mert egész nap fázott. Most is reszketve húzódtott közel a tűzhöz, kezét a láng fölé tartotta, mintha így akarta volna felmelegíteni megdermedt kis szívét is. Mert belülről jött rá ez a fázás, a lélek legrejtettebb zugából, onnan, ahol nem is annyira a tudatos, mint a tudatalatti dolgok vannak elraktározva. De ő most, ebben az órában, nemcsak a láthatatlan és megfogható árnyéktól félt már, hanem az árnyék igazi alakjától. Mert ő is tudta, talán ő tudta a legjobban, hogy András milyen szerelmes volt Juditba, mielőtt őt feleségül vette. Két évig jártak együtt, aztán valamin, vagy valakin összevesztek és a férfi neki kezdett udvarolni. Nagy esemény volt ez akkoriban, az egész falu, sőt az egész környék azt találgatta, mit szeret ez a szép, erős és gazdag férfi, egy jelentéktelen, vézna kis falusi tanítónő? És ő se akarta, vagy merete megkérdezni, a boldogság elfoglalta egész valóját, azt hitte, nem is valóság, csak álom az egész. András minden délután belovagolt hozzá, drága csemegéket és frissen vágott virágokat hozott, végiglapozta a családi albumot és egy délután minden bevezetés nélkül megkérte a kezét. Ági nem tudott akkor mással törődni, csak a saját boldogságával, mert halálosan szerette Andrást, az első szerelem édes és mindent elborító kábulatával. Csak később, a házassága józan periódusában döbönt fel benne a gondolat, hogy az ura nem is annyira szerelemből, mint inkább bosszúból vette el. Sokat sírt emiatt, lealázónak érezte a helyzetét, vágott vissza az idegen és ősi pompájú kasélyból a lehullott vakolatú, salétromos falu kis szobájába, ahol olyan megbékélten töltötte a napjait. De aztán beletörődött sorsába, mert András jó volt és gyöngéd, igazi házastársat látott benne, akivel megvitatta minden problémáját és megosztotta minden gondját. Csak éppen Juditról nem beszélt, azokról az érzésekről, melyek a leányhoz kapcsolódtak. Pedig még mindig gondolt rá, Ági sokszor rajtakapta, hogy a szeme messzire néz, mintha az óriási távolságon keresztül is a másikat látta volna. Ez volt az árnyék, a rejtelmes és titokzatos árnyék. Elszórtította Ági lelkét és lerázhatatlanul tapadt hozzá az ura alakjához. És hogy félóra mulva szembe fog nézni az árnyékkal, hallani fogja a hangját és látja majd, mind keríti jobban és jobban a hatalmába András lelkét... Nem bírta tovább a magányt, amely befonta és ránehezedett. Felkelt fotójából és elindult szobája felé. A kicsinek itt állították fel az ágyacskáját. Ági mindig maga mellett akarta tudni, hisz ez a kéthónapos pici lény volt az egyetlen, aki közel állt hozzá. Még aludt, tejízű csöpp ajkát éppen csak megérintette, de így is bátorság költözött a szívébe. »Mi történhetik? — sutogta könnyes lemondással, — Judit itt marad, mi pedig elmegyünk, kicsi lányom.« Kocsiszörgést hallott, a szíve örülten dobogni kezdett, mikor odafutott az ablakhoz. Ekkor segítette le az ura a leányt, mert ő ment ki eléje az állomáshoz, még a lovászfiút se vitte. Elszorult a fiatalasszony szíve, míg nézte a magas királynői alakot. Igen, irigység nélkül elismerte, hogy Judit gyönyörű, klasszikusvonású arcából varázsos mélységű szempár csillogott elő, hullámos szőke haja, lányos fürtökben hullt a vállára. És fél fejével volt csak alacsonyabb Andrásnál, így, amint lépkedtek egymás mellett, olyan egymáshozvalók voltak. Tévedése lehetett a végzetnek, hogy ezt a két egymásnak teremtett embert így elválasztotta egymástól. Ági a tűkörbe nézett, mielőtt lement a vendég fogadására, de ez a mozdulat még jobban elbátortalanította. A hosszú fekvéstől még mindig sovány és megnyuult volt az arca, csak nagy gyerekes szemei csillogtak a régi frissességgel. Hisz kevés hija volt, hogy bele nem halt a kicsi születésébe. Mosolyt erőltetett az ajkára, mikor kezét nyújtotta Juditnak. »Örülök, hogy elfogadtad a

meghívásunkat — mondta kislányos zavarral. »Szébb keresztmamát nem is tudnék elképzelni a kislányomnak.« A lány mosolygott.

kegyesen és kicsit fölényesen, mert nemcsak gyönyörű volt, hanem elkényeztetett is. Apja, a hatalmas porcellángyár tulajdonosa, a szeméből leste ki minden kívánságát, azonnal megkapott mindent, mikor kinyújtotta érte a kezét. Este háromszor vacsoráztak, Judit olyan volt fehérfodros, kék bársonyruhájában, mint a ház úrnője. Kellemesen és elfogulatlanul csevegett, a gyárról, külföldi tanulmányújáról, kék Lanca kocsijáról és a legújabb eseményekről. Ági ámultan hallgatta, milyen okos ez a lány s mennyivel nagyvonalúbb, mint ő. De megint csak nem érzett irigységet, csak valami fájdalmas lemondást: »ő inkább való Andrásnak, mint én«. Néha elfogta az ura pillantását, amivel a leányra nézett, különös, fürkésző pillantás volt ez, úgy nézte, mint egy szép festményt vagy szobrot, amiben csak távolról gyönyörködik az ember.

— Táncolni szeretnék — jelentette ki a vendég a fekete után. Aztán félíg lehúnyt szempillái alól hívogató fényvel nézett a férfire. — Emlékszel, András, mennyit táncoltunk együtt? — A férfi bólintott, egy kicsiny ideig gondolkodott, aztán a felesége arcára pillantott. Ez megrettenve és fázósan ült a kandalló mellett és arra gondolt, hogy hova fejlődnek a dolgok egy hét alatt?... Mert Judit annyi ideig akart ittmaradni.

— Nem vagy fáradt, kicsikém? — lépett Ági elé és együvértartozás volt a mozdulataiban, mikor megsimogatta sápadt kis arcát. Halásan pillantott rá és hűvös kezét odahúzta lüktető homlokához.

Judit összeszűkülte szemmel, idegesen nézte őket, aztán dacosan elhúzta a férfit.

— Gyere, milyen jó valcer. Táncolni kezdtek a puhaosz-lányú Strauss-keringőre. — A leány egészen hozzásimult.

— Ő csak epizód, — mutatott Ági felé a fejével — tudom, hogy bosszúból vetted el. Sem külsőleg, sem bensőleg nem való hozzád, végkielégítést adsz neki és újjára bocsádsz. Szeretlek, nem tudok nélkülüled élni, hozzád akarok menni feleségül! — Nem volt alázat és kérés a hangjában, a régi szeszélyes és elkényeztetett hangon beszélt, ami annyiszor fellázította már a férfit.

Gúnyos lenézéssel viszonzotta a leány pillantását s hiába érezte karjaiban forró testét, nem mozdult meg benne semmi, csak idegenkedést érzett. Most ebben a percben jött rá, hogy rosszul választott volna, ha őt választja. Mert Judit nem szerette őt egy percig sem, Judit csak önmagát szereti s most a hiúságán esett sérelmet akarja kiegyensúlyozni; azért ajánlja fel magát. Mérheteretlen göggjével és fölényvel azt hiszi, hogy két kézzel kap az ajánlat után. Hát nem! Karjait leemelte derekáról s a hangja visszautasító volt, mikor felelte:

— Ne feledkezz meg róla, hogy te csak vendég vagy ennél a háznál! Itt a feleségem az úrnő s ő is lesz, ameddig él!

A leány lebiggyesztett szájjal megállt, a szeme ellenségesen égett, most szinte visszataszítóan csúnya volt. De András ezt már nem látta, a fotójhöz lépett és két erős karjába fogta az asszony törékény és remegő kis testét. — Gyere, kicsi szívem, felviszlek a szobádba s én is ott maradok veled, míg el nem alszol — mondta olyan puhán, ahogy csak szerelmes férfiak tudnak beszélni.

Ági nagy gyerekzeme boldogan felvillant s mintha csak ketten lettek volna, szerelmes odadással fonta karját az ura nyaka köré. Most érezte először, hogy eltűnt közülök az árnyék...

Judit nem várta meg a keresztelőt, még a reggeli vonattal váratlanul és meglepetésszerűen elutazott...

Bibó Lajos:

Öntelt férj

Az asszony leplezetlen, nyílt ellenségeskedéssel mérte végig a férfit. Hogy gyűlölte ebben a pillanatban. Hogy égette, fojtogatta, amiért annak idején nem volt okosabb, hallgatott rá és hozzámert feleségül. Ime, ez lett a vége. Két év és vége mindannak, amit 6 sűrítartónak hitt.

Ingerelni akarta magát és megszólalt:

— Nos, még csak nem is felel?

A férfi már unta azt, a nyugtalan éberséget, amellyel az asszony folyton a szavait és gondolatait figyelte. Tudta, hiúságból teszi az egészet. Vállat vont.

— Mit felelek?

— Semmit. Mondja meg az igazat.

— Micsoda igazat?

— Azt, hogy...

A férfi feltekintett. Az asztalnál ült, dolgozott s most nézett fel először az asszonyra. Ahogy meglátta az arcát, az ismert kemény vonást a szemöldöke felett, savanyú, áporodott íz hígult szét egyszerre a testében.

— Megint kínozni akar? — mondta száraz hangon.

Az asszony kimondta:

— Igen!

A férfi ellökte maga elől az írást és a szék hátának dőlt.

— Kedvesem, — igyekezett nyugalmat erőltetni magára — nekem semmi kifogásom nincs a maga asszonyi örültségei ellen. Megérték minden emberi gyengeséget, még a nőneműeket is, de maga most már túlzásba viszi a dolgot. Dühös rám, amiért az érzéseimet az élet egyenletes szilárd és biztos tempójával mértem. Magát bántja, hogy nem lelkesedem, nem hazudozom, legfőképpen pedig az, hogy nem veszekszem. Asszonyi ésjárással mindezt arra magyarázza, hogy mindez azért van, mert már nem szeretem. Legyen esze és ne kívánjon lehetlent tőlem. Nem mosolyoghatok, amikor rossz kedvem van, nem fecsegetek, amikor dolgoznom kell, ha pedig az igaztat, hogy nem ellenkezem, nem vitázom, nem harcolok semmiféle asszonyi rémlátás ellen, amivel rendszerint a tisztességes asszonyok szokták gyötörni és üldözni a férjeiket, hát arról sem tehetek. Végtere az én koromban egy okos embernek már tudnia kell, hogy békkesség, megértés, szerelem és boldogság csak ott lehetséges, ahol a férfi mindenben igazat ad és mindent ráhagy az asszonyra. Mondja meg tehát nyugodtan, mit akar tőlem?

Az asszony el volt készülve erre az üres fölényeskedésre. Ez marcangolta talán legjobban. Ez a hazug nyugalom, ez a kimért beszéd, amelynek minden szavából kicsendült: a férfi sokat ad az ékészülásra s csak azért színeszkedik, azért játssza az erőset, hogy elméjét csillagotassa.

A saját fegyverét akarta a mellének szegezni s hirtelen minden átmenet nélkül felkacagott.

— Sikerült, mi? Tudtam, hogy csak össze kell ráncolnom a homlokomat, maga rögtön dikciósba kezd, kioktat és kisüti, ostoba, kicsinyes liba vagyok, aki két év után is azt várom, hogy egész nap szerelmi nyilatkozatokkal babusgasson és elhalmozzon az első napok hízélgő gyöngédségével. Nem, barátom, ez egyszer tévedett, nem ez a bajom.

— Hanem?

— Annyi csak, hogy unatkozom. Unom magam, unom magát, unom ezt a változatlanyságot, ezt az irtózatosságot, ezt a rettenetes bizonyosságot, amely tele van a bizonytalanság villamos szikráival. Érti?

— Nem.

— Tudom például, hogy szép vagyok, de nem tudom, maga az én szememmel lát-e engem. Tudom, hogy szeret, de nem tudom, mennyire. Tudom, megbízik bennem, de nem tudom, ez a bizalom meddig terjed, nem sért-e már rám nézve. Szóval mindent tudok, aminek a fele is elég s nem tudom, mit kezdjek ennek a mindennek a másik felével.

— Ez homályos egy kicsit.

— Beszélhetek érthetőbben is. Mit tenne például, ha egy szép napon rájönne, hogy megcsalom?

A férfi összefonta a karját.

— Kidobnám. Egyszerűen kilökném az utcára.

— Csak ennyi? Annyi volna csak az egész, hogy elküldené?

— Még annyi se. Mondom, egyszerűen kilökném. Nem gondolja talán, hogy felháborodnék, a hajam tépném, vagy éppen ölnék. Egyiket sem tenném. Hogy miért? Azért, mert én nem ismerem a féltékenységet. Egyesegyedül megvetést és undort éreznék. Nem horkantana bennem a fenevad, hogy rárontsak a másikkra, amiért elvette az asszonyomat, mert minden asszonynál van fiatalabb, szebb, kívánatosabb s a férfi számára esetleg szabadulást jelent egy véget ért viszony. Nem tájétkoznék, mert én nem érezném magamat kijátszottnak, kifosztottnak, becsapottnak, mert nem ismerem magamnál különbet s akit én igazán szeretek, az nekem

szolgálóm, árnyékom, aki belőlem van, aki én vagyok, aki nem csálhat meg.

Az asszony harapdálta az ajkát, de azért mosolygott.

— Ezek szerint nem kell semmitől tartanom. Nyugodtan megcsálhatom?

— Nyugodtan.

Az ablak alatt az egyik esti lapot kiáltotta a rikancs. Az asszony másért jött be a szobába, más-hova akart kilyukadni s most egyszerre lemondott a továbbiakról.

— Hova megyünk estére? — kérdezte fáradtan.

— Ahova tetszik.

— Színházba?

— Színház, vagy mozi. Ahova kedve van. Nekem mindegy.

— Menjünk akkor moziba.

Elmentek. Tízre ismét otthon voltak. A férfi még dolgozni akart. Odalépett az asszonyhoz és megcsókolta.

— Na, ne! — rántotta el magát.

A férfi ránézett.

— Mi lette?

— Hagyjon, álmos vagyok! — mondta.

A férfi kiérezte a hangból a gyűlöletet. Megragadta az asszonyt.

— Megint kezdi? — szorította össze a karját. — Mért nem mondja meg már egyszer, hogy mi baja? Azt hiszi, nem tudom?

Az asszonyból végre kifróccsent:

— Hátha tudni akarja... elég volt. Nem bírom tovább. Nekem elég volt. Torkig vagyok. Fojtogat az utálat.

A férfi mindezt nagyon is jól tudta, de nem árulhatta el, hogy 6 is ismeri ezt a jóllakottságot.

— Megint képzelődik, megint eszi magát valami butaság miatt és engem bánt. Mért nem megy orvoshoz, ha ennyire ideges?

Megcsapta az asszony testéből kiáradó, meleg bársonyos illat. Meghalkította a hangját. Az asszony el akarta taszítani:

— Eresszen el!

— Most már azért sem!

Hátra akarta törni a karját, de az asszony kiszabadította magát az öleléséből és öklével az arcába sújtott.

A következő pillanatban felébredt. Kiáltani akart, de a torka össze-szorult a rémülettől.

Hát álmodott? Álmodta csak az egészet az egész gyűlölködést, a vitatkozásokat, a mozit, a dulakodást, mindent?

Kiugrott az ágyból. Gyorsan felöltözött, aztán kilestett a másik szobába. A férfi az asztala előtt ült és dolgozott.

— Felébredt?

— Fel!... — mondta az asszony s érezte a szíve zakatol.

Most! — vert halántékán az ütőer, most meg fog tudni mindent.

Leült a kerevetre, szembe a férffel. Keveset nézte, nézte, hogy szalad a toll a papíroson s aztán megszólalt:

— Tudja, mit álmodtam?

A férfi a mondat közepén tartott, hát fel sem nézett, úgy mondta: — Nem.

— Megcsaltam álomban.

— Igen. Nagyszerű. Gratulálok.

Az asszony megint várakozott. De már nem bírta magával.

— Nem-hallotta, mit mondtam?

A férfi szelíden felelt:

— Hallottam kedvesem. De látja, dolgozom.

— Szóval magának semmi, hogy megcsaltam?

— Semmi, angyalom.

— És, ha a valóságban is megtenném?

A férfi megállította a tollat. Az asszony szemébe nézett.

— Istenem! — mosolygott. — Akkor se tennék mást, egyszerűen kidobnám.

Nevetett. Az utolsó sorokat írta.

Az asszony összehúzódkodott. Így maradt néhány percig, akkor felugrott, bement a hálóba és átlökött. Ajtó. Az ura elé állt.

— Te vigyázz, mert végleg itthagylak!

— Engem? — kérdezte. De már akkor megmozdult

— Na lássuk!

Az asszony az ajtó felé ment. Az ura elibe ugrott. Ráfördította a kulcsot a zárba.

— Na látod, — sóhajtott az asszony. És a székre roskadt. — Mégis csak legyőzted ezt a nagy önteltségedet!

Az ura morgott valamit, olyasfélét, hogy jó, jó, ne beszéljünk róla

A DIVATCSARNOK BUTORT-

egy életre veszi!

MATYIKA

IRTA: Gyomay György

kezdett, mintha égne. S az árkok langyos vizében nagy fennszóval tárgyalni kezdtek a békák. A bokáig érő meleg sárban egy asszony csúszkált a düllő közepén. Szoknyáját térdig felkötötte. A kendőjét a kezében lóbálta. S térdig meztelen lábbal lépkedett a keréknyomok töcsáiban. Esőszagú, májusi délután volt. A tanyák frissre mosdatva ragyogtak.

A vetéseken ezüscseppek csülogtak. De az asszony a nagy fényességből nem látott semmit. Csak tocsogott és azt számolgatta minden lépés után, hogy mikor ér már fiához, Matyikához.

Matyika igen kis legénység. Mindössze négyesztendő s lelke.

Mégis külön van az anyai szeretettől. Külön van az édesanyja forró szívetől, mert az apja nem állhatja. Ezért Matyika külön tartásban van az öreganyjánál, itt a Sóhajtó-düllő végén.

A föld egyre jobban füstöl. A nap egyre több forróságot zúdít lefelé. A sár olyan meleg a talp alatt, hogy hempergőzni is lehetne benne. A tocsogókban verebek türdenek nagy csiripolással. Az asszony pedig megállapításba veszi, hogy ez az összes élet csak fájdalom és szomorúság, már mint az anyáknak.

Mert itt van az ő történelme. Alig volt tizenhétéves, férjhez adták a szülei Vastag Istvánhoz, akinek ott látszik a tanyája az öreg erdő alatt. Vastag István igen nagyon szerette őt. Ő is szerette tiszta szeretettel az urát. Egy kerekkepű, kékszemű gyereket is szült neki. Már mint Matyikát. És így hármásban éltek a csendes tanyában, ájtatos boldogságban, csókos suttogásban.

A boldogságot azonban egy szomorú reggel szétrugta a ló. Ez úgy létesült meg, hogy Vastag István a ló lábát keféltette. A ló felrugott. De úgy, hogy Vastag István a homloka közepén találta. Nem is szolt többet a szerencsétlen ember se hozzá, se Matyikához. Csak bámult értetlenül az istálló füstös, pókhálós tejeje felé, bádorgató szemével. S itthagytta őket örök árvaságba. Rettenetesekek voltak ezek a könnyesős, jajgatástól égő napok. Ugy érezte, nem is bírja el a rengeteg fájdalmat. Félőrülten támolygott a tanyában ide, oda. S ha Matyika nem lett volna, hurkot is vetett volna az istálló gerendájára. Dehát a gyerek mosolygása megfogta a hurkot csináló kezét. S a Matyika gügyögése visszahúzta a sár elől a halálba készülőt.

Aztán elmúlt egy év. A fájdalom tüzesége lassan megenyhült a lelkében. Elmúlt a második esztendő is. Ekkor már mosolyogni is megtanította Matyika a fiatal özvegyiséget. Lassan előballagott az élet sorából a harmadik esztendő is. Ekkor ballagott elő egy vasárnap délután a kukoricásból Harangos József, ünneplősen, szőgyenlősen.

És azt mondta neki a ház sarkánál:

— Nézd, kedves, tudom, hogy szegény Istvánt nagyon szeretted. De azt is tudom, hogy örökké nem maradhat szőzvegy. Ember kell a tanyába, aki dolgozik. Hát, ha akarod, gondold meg a dolgod. Én már nem vagyok sültőlegény, hogy esztendőikig udvaroljak. Csendben, takarosan esküdjünk meg, minél előbb, ha nincs ellene valami akadályod.

— Hát Matyikáról nem említh kend egy szót? — nézett akkor ő könnyesen a kérő szemébe.

— Édesapja leszek neki, — fogadta meg ünnepélyesen Harangos József és megsimogatta a gyerek selyemhaját.

A kérés után nem volt értelmessége a várakozásnak. Egy-kettőre megesküdték. Harangos József idehurcolkolt a tanyába. És vagy két hónapig nem is volt semmi más az élet sora körül, már mint a gyerek irányában.

Hanem egyszer Harangos József csak megváltozott. Útni, vernő kezdte mindenért a gyereket. Ha kiabált, ütötte, ha sirt, ha hallgatott, ha ült, ha állt, nem volt előtte maradása. Össze is vesztek Matyikán úgy, hogy az ember ki-mondta a rigmust:

— Takarítsd el a gyereket a tanyából!

Nagy sírás után, a bekesség kedvéért ekkor elhozta a gyereket az öreganyjához. De bekesség ekkor sem lett köztük. Mert igaz, hogy az ura többet nem veszekedett vele, de ő mindig a fia után sóvárgott. Egész nap sirt utána. Délutánonként pedig felkerekedett és lihegve, szaladva sietett hozzá, hogy láthassa és megcsokolhassa. Ilyen út ez a mostani is. Most is azért megy a gyerekekhez, hogy láthassa, csokolhassa, simogassa, ölelhesse szíve gyümölcsét.

A meleg sár egyre locog valamit a meztelen talpaknak. A föld úgy füstöl, mint egy óriási üst. A tanya hirtelen előbujik a partoldalból. Az asszony szaladni kezd.

— Matyika! — kiabálja nagy fennszóval.

Pirosarcú, busafejú vasgyerek válaszol a kazlak mellől:

— Édesanyám!

— Hazaviszlek, kismagzatam, ha az összes világ összedől is, — sírja az asszony az öregmamájának, amint a gyereket csokolgatja.

— Kár is volt elhozni! Kár volt megjedni az ember-től! — szavalja nyugodtan az öregasszony s végtelen magyarázatba kezd.

Meleg szél fúj a föld füstölő szájába. Jólakottan, duzzadva indultak új növénynek a vetések. Délibábkép mutatkozik a határ tulsó szélén.

Az asszony hazafelé ballag Matyikával. Viszi az ölében, a vállán, a hátán, hogy hamarabb hazaérjen. Árokpartján csúszkál. Bársonyfüveken topog. Mégis alkonyodás idején ér a tanyába.

Harangos József a kszal mellett áll, mikor a két utas hazaér. Összehúzott szemmel nézi az asszonyt és a gyereket. Mi az? Visszahozta a kölyköt? A más kölykét? Pedig megmondta neki magyarul, hogy takarítsa el örökre a tanyából, mert látni sem bírja.

Az asszony odaáll az embere elé. Szívéhez szorítja kisfiát.

— Mit akarsz a gyerekekkel? Miért hoztad vissza? — dobogja fenyegetőzve az ember.

— Meg akarom védeni vele a maga becsületét! — kiáltja mindenre elszántan az asszony.

Az ember nem érti a szót. Még ösőbb szalad arcán a ránc. Körmei belemarnak a húsába.

— Mit mondasz? — csikorogja.

— Azt, hogy kérdezze meg a gyerektől, hogy csúfol-ják már magát az asszonyok az összes düllőkön.

— Hogy? — szalad ki a Harangos József száján a kérdés akaratlanul.

— Úgy hívják, hogy Gyerekszerető Harangos József, — kiáltja a kis gyerek élesen.

Az ember akkorát nyel, hogy a fogai összeverődnek. Elfehéredik a gúnyos hír hallatára. Tudja jól, ha itt kint a szájára vesz valakit a népség, akkor annak az unokájáról se mossa le senki a díszítő szót. És őt már Gyerekszeretőnek csúfolják az asszonyok, mert verte a kis mostohát és el is üzte a háztól.

Harangos József áll mozdulatlanul. Legjobban agyon szeretné vágni a gyereket, meg a világ összes asszonyait.

— Gyerekszerető Harangos József. — zúg egyre jobban a füleiben a csúfolódó kinevezés s most érti meg, hogy ez az egy árva szó jobban megvédi a kölyköt tőle, ezer puskánál.

— Hát már úgy csúfolnak? — dadogja sokára kinosan.

— Úgy ám. De én majd kimondom mindenkinek, hogy ez nem igazság! — hadonászik Matyika.

Harangos József nézi a gyereket. Aztán lehajtott fejvel bekullog a házba. Az ajtó mellől visszaszól:

— Gyertek be!

Az asszony magához szorítja a gyereket. Megcsokolja. S amikor belép vele a házba, úgy érzi, mázsás rög hullott le a melléről.

SZÍNHÁZI KRÓNIKA

ELMONDJA PAPP JENŐ

Kettős cél lebeghetett Zilahy Lajos előtt, mikor megírta »Szépanyám« című darabját, amelyet a Nemzeti Színház mutatott be. Meg akarta rajzolni a háborús viharba került anya és feleség állhatatosságát és meg akarta bélyegezni a férjben a férfi politikai és erkölcsi csélcapságát. A nő alakját sikerült hiánytalanul, sőt vonzóan megmintázni. A férfi silányabb kiadásban került ki az író keze alól. A legtöbb kifogást azonban a mese bogozése és felépítése provokálja. Bizonyos fokú bágyadság és álmoság jelentkezik a felhasznált anyag megválogatásában is és nagyon hiányoljuk az erőteljességet, amely érdeklődést keltene a nézőben és a forrponitig hevitené

lakásból. Az urát, mint Ferenc császár kémét, a kommunárdok dutyiba dugják, ahonnan csak úgy tudja kiszabadítani, hogy otthon Magyarországon megment a haláltól egy magyar jakobinus költőt, régi udvarlója, az osztrák kegyelmes úr útján. Legszebb pillanatai a hűséges feleségnek azok a jelenetek, amikor megbocsát hebréncs urának és boldogan rendeli el, hogy vacsorára a férj kedvend ételét, a dorsos libasültet készítsék el.

A darabban a világnézetek nem csapnak össze se hévvel, se komolyan s ez a nagy baj! Elhiszük, hogy az emberi sorsok köré a forradalmak és véres háborúk sok tömény

Bajor Gizi

Uray Tivadar és Bajor Gizi

a drámát. Időnkint alig figyelünk oda. Még azokat a sokat szenvedett és békére vágó lelkeket se szolgálja ki teljesen, akiken átgázolt a háború. Ezek kevésnek és suttogónak fogják tartani az író humanista és etikai közbeszólásait. A keményebb jellemek pedig kézenfekvő sóhajtozásnak minősítik. Főképpen pedig azért nem nyűgözi le a közönséget ez a józan műretek, mert az értelmes embereket megcsapja az írói műhely száraz illata, amely óvatosan és túlzott bölcseséggel mellőzi és kikerüli a nagy szenvedélyeket. Illúzió és egészséges költészet csak mutatóba van benne.

Ellenben zsúfolódik benne a XVIII. századvégi társadalmi korrajz, messze a háttérben nyikorgó guillotine-nal, a forradalomtól féltő habsburgi monarchiával, a színpalak mögött dörgő dobbal, amely hajnali kivégzésre szól és a nyílt színen vicsorgó emberi csontvázal. Beleszalad az író egy budai chirurgus kalandos történetébe, amelybe belecepegtet sok sarlatáni elemet is. Ezt a budai sebészt Hollandiába hívják, a királynőhöz, mint

orvost s ő Párisban köt ki, mint megszédült Istentagadó és fellengzős forradalmár. Ezért a férfiert kél útra Bajor Gizi, a felesége, hogy visszahozza a maga és gyermekei mellé apának. Párisi lakásán egy idült kokojt mellett találja. Ezt a kecstelen dámát a feleség fényesen kifüstöli a

rémregény-elemet halmoznak fel, de az író legyen erősebb és válogasson. Micsoda ragyogás övezné ezt a fényes női alakot, a feleséget, ha Zilahy Lajos a nyersanyagot a művész fölényes és biztos mérséklésével kezelné. Mégis megkapja az embert az a tisztelet ébresztő fehérség, amely Bajor Gizi alakításából sugárzik. Ő nyugtatja meg a megzavart, egyszerű lelkeket, hogy a hit, a hűség, a becsület és a szerelem a maga gyengének látszó eszmei alkatával sikeresen ellent tud állni a fegyverek, a hatalom, az ármány és a vérontás dühének is. Bajor Gizi hősiessé női magatartásának nem ártott, csak legfeljebb homályba borította a kezdetleges színben mozgó mese, amelyben annyi a késznevett mozzanat és fordulat. A feleséget szerénységében és tisztességében magasztalja fel, míg a férjet, akit Uray Tivadar állított elénk, a selejtesebb elemek közé taszítja le az író. Még pedig a dráma szempontjából két-három indokolatlan és hézagos jellemvonással, illetőleg cselekedettel. Nagyon kedves volt Ághy Erzsí szereplése és egy pillanatra megcsillant Pethes Sándor jellegzetes humora. Emeljük még ki Horváth János rendkívüli gondos diszleteit, Major Tamás szószátyár etimológiáját, Kürthy György, Ungváry László, M. Iványi Irén, Timár József, Bodnár Jenő és Lánccy Margit közreműködését.

Bajor, Ághy Erzsí, Kürthy

NŐK A MAGYAR FILMÉLETBEN

KOVÁCS
GUSZTÁVNE

Éveken keresztül férje csendes munkatársaként

vonta magára a figyelmet. De kevesen tudták filmkörökben, hogy a szűkszavú úriasszony ismeri a Kovács Gusztár-féle legnagyobb magyar filmlaboratórium ügyeit, működését, hatalmas munkatársi gárdáját, mely utóbbinak például titkos segítője volt szociális alapon. Amikor aztán Kovács Gusztáv testvérvállalata, a Központi Filmkezelő annyira kibővült forgalmában, hogy az alapító egyedül már nem győzte a munkát, Kovács Gusztávné, a háztartás és a gyermeknevelés gondjai mellett, komoly részt vállalt ebben az utóbbi kereskedelmi üzemben. Reggel az otthon, a család, délelőtt a férfit helyettesítő munkakör, délután pedig a jótékonyági akciók sorozata foglalja le Kovács Gusztávnét, aki, mint a XIV. kerület vöröskeresztes hölgye, a fronton küzdő katonák számára gyűjt és sebesült honvédeinket is istápolja. Például szolgáló szorgalom, meglepő energia, végítve rokonszenves modorral és sok eredménnyel a családi tűzhely, a vállalat mérlegében és a társadalmi élet terén kifejtett működése során: ez rövid portréja Kovács Gusztávnénak.

V. D

FILMKRITIKA

ÉRTED

A múlt század végén játszódik le ez a társadalmi dráma, amelynek hőse egy igazi férfi, a tíz körömmel küzdők sorából. A szeretetet nélkülöző ember sorsát, szenvedéseit nem tudta elviselni a film írója s ezért — a dráma szabályainak félrevetésével — boldogsággal jutalmazza a hőst. Gustav Ucicky intelligens rendezése, Paula Wesely és Attila Hörbiger kulturált játéka a valóban művészi filmek kisszárnú sorozatába emelik a német ujdonságot.

A TALPRAESETT LÁNY

Nehezen induló, de a közepén lendületre kapó német vígjáték, amelynek fő mozgató ereje Magda Schneider, a moziközönség régen látott kedvence. A film végén egy olyan operettelőadást kapunk, amely a legjobb amerikai revüfilmek kiállítására és technikájára emlékeztet. Az a benyomásunk, mintha ezért a hatalmas, pompázó jelenetért készült volna az egyébként hosszú film. De megérte.

V. D.

A PÉK FELESEGE

A francia film bizonyítéka annak, hogy egyszerű emberek hétköznapi életéből mennyire irodalmi értékű színművet lehet alkotni, ha a három összetevő: író, rendező és főszereplő hivatása magaslatán áll. Jean Giono egészséges drámát írt, amelyet Marcel Pagnol, a szerző konzenziális munkatársa, az eredeti mű minden értékével mentett át a film vásznára. A két művészhez szegődött a harmadik: Rainu, ez a gigantikus filmszínész, aki Baur, Jannings és Wegener stílusának képviselője.

SZERELMI LAZ

A művészi gonddal és hozzáértéssel készült filmek gyérszámú galériájából való ez a magyar ujdonság, amely Dajka Margit, Csontos Gyula és Timár József együttesével magasrendű élvezetet nyújt a fokozottabb izlésű közönségnek. Új rendezőt avat a film: ifj. László Istvánt, aki régi munkatársa a magyar filmgyártásnak, de ezúttal először jutott önálló alkotáshoz. Filmérzéke, filmszeretete, művészi tehetsége mindjárt első művével a legjobb rendezőink sorába állította a fiatal filmtehetséget.

Nyári fehér selyem estélyiruha virágdíszítéssel

Pepita tavaszi kosztüm nyerselyem ingblúzzal

MAGDA SCHNEIDER
két ruhája
a »TALPRAESETT LÁNY« c. új BERLIN-FILMBEN

MEGYERY ELLA: / Clipper - várás

LISSZABON LÉGIKIKÖTŐJÉBEN

Nem akarom most részletezni, mi csoda nehézségekre ütközött, mennyi ügyességbe, mennyi mesterkedésbe került, hogy most tavasszal tanúja lehettem a híres-nevezetes Clipper megérkezésének Newyorkból Lisszabonba, — hiszen erről beszélni nagyonis belevágná már a po itikába. Amnyit azonban tudni kell, hogy ez a légiutazás ma valószínűs közepkori misztikumok jegyében bonyolódik le, olyannyira, hogy az irigyelt utas, ha sokszor hónapokig tartó várakozás után, végre kibőjtölte a jegyét erre a legmodernebb, leggyorsabb vizirepülőgépre, indulási időpont helyett csak ígéretet kap a Pan American Airways diplomatamodorú tisztviselőitől: menjen szépen háza, legyen nyugodt, a pontos dátumról majd értesítik! A tülekedés ugyan érthető, ha meggondoljuk, hogy Európa és Amerika között ma szünetel minden közlekedés, az ide-oda úszó Clippet leszámítva; a tenger épp olyan hozzáférhetetlen, mint a legsötétebb középkorban, mikor még csak egy-egy felfedező árbócsogályája próbálkozott találmomra nekivágni a roppant víz-sivatagnak...

*

Egy svéd asszonybarátnóm érkezett Lisszabonba a háborús Amerikából. Stockholmbamenet ő kábelezett, hogy várják rá a Cabo Ruivonál, a Clipper-állomáson. Ez a Ruivo-fok hat kilométerre van a portugál fővárostól, sivar, érdektelen környezetben s tulajdonképpen tágas öbölfele, amelyhez hosszú kőmóló vezet. Nyáriás melegű napsütés izzott égen-földön, az Atlanti-óceán oly ártatlan-szeliden hevert előttem a koradélutáni esend kupolája alatt, mintha álmában sem sejtend: mi a búvárhajó-harc, az akna, a torpedó. Néhány taxi ácsorgott tisztos távolban a móló mögött, egy-két diplomata, követségi személyzet jött-ment beavatottan a vízbe-futó kősvényen, egyébként semmi... Másfél órát e'sétáltam már a fel-tűnően kézbe tartott kábelrel — így is igazoltattak négyszer! — mikor egyszerre finom, távoli zúgás töltötte be a levegőt, alig-alig hallhatóan, mint nyári méhdongás, de kipróbált repülőök már figyelnek erre a kis neszre is, hiszen az ismerős duruzsolást semmi zajjal sem lehet összetéveszteni! Izgalmas nézelődés, találgatás következett most... s én is kíváncsiabban lestem talán az idegen ezüstmadarat, mint magát a stockholmi asszonyt. hálátlanul, hiszen végeredményében mégis csak neki köszönhetem a szenzációt! Igaz, a Lisszabon melletti Riviéra Monte Carlo-jában, Estorilban, nem egyszer zúgott át már egyenesen a fejem felett a ma oly legendás Clipper, mikor fokozottan lefelé ereszkedve, átrepülte a strandot s a leglustáiban szundikálók is úgy bámultak

fel rá a homokból, olyan csodálkozó áhítattal, szinte ijedt döbbenettel, ahogy csak az ősember nézhetné ma a repülőgépet. Valóban impozáns szörnyeteg magasból és messziről is — de most, hogy a csillogó platina-pont pillanatonként nő, dagad, terebélyesedik előttünk az arany-kék égen: egyenesen visszafojtja a lélegzetet is, annyira meszeszerű az egész tünemény, annyira nem lát-szik józan közlekedési eszköznek...

Szakértően figyelem minden pilótaügyesség próbavizsgájt: a le-szállást. Sokat utaztam Afrikába az olasz óriáshidróplánokon s ma is érzem idegeimben a zökkenést, amelyet a vízlap ellenállása okoz, mikor a levegőből, ebből a puha elemből, egyszerre tönör acéllemezre zuhanunk — szárazföldi gépnél a kerek talpak hasonlíthatatlanabul simában gurulnak! Nem is érezzük a tengert laza, vízszertű anyagnak, olyan nagy az erő, amivel a víztükörre csapódunk, mintha csak szilárd érc lenne alattunk s ez keményen, szigorúan megtáncoltatná a hátára merészkedőt...

Az amerikai ezüstsas, el kell ismerni, fecsekönnyűséggel, nagysága mellett szinte érthetetlen kecsességel suhant be a lapátoktól fehérhabosra felvert öböl közepébe. Körötte forrt, tajtékozott a sósvíz, egész kis gejzírek fakadtak előtte-utána s a motorzúgással összeolvadva, a távolságokon diadalmaszkodó emberi tudás és akarat himnuszt dübörögték...

Vége megállt, megtorpant a vízen a tengerentúli utas, kicsit remegve imbolyogva, mint meghajszolt paripa hosszú futas után s most már tisztán láttam orrán a négy hatalmas motort, amelyek fúvó-hörgő sárkányá varázsolták fenn a levegőben. Hátral az utasok hálófűlkéi sorakoznak, kényelmes, egymástól függönnyel elválasztott fűlkék, az amerikai hálókocsik ismert berendezésével. Középen a kék klubfoteles szalon hívogató de'uje villant felém a gondosan lezárt ablakokon át, íróasztalok, ujságosomók, kártyasarkok, mert dolgozni, olvasni, játszani éppen úgy lehet, persze a Clippere is, mint a szárazföldi nagy dún gépen például, amelyen már a mostani háború alatt utazgattam be a német védelem alatti Északot, csak töltőtollat nem szabad használni, hogy a légnomás ki ne freccsentse belőle az egész tintát s persze: a gyufa helyett villanygyújtó kötelező...

A várakozóknak szigorúan tilos megközelíteni a Clippet, míg a hosszú, alapos útlevél- s vámvizsgálat le nem zajlott s addig, persze a megérkezettek is csak messziről in tegetnek, nevetgélnek felénk, látható boldogan, hogy a kalandos óceánrepülés baj nélkül végetért! Délután háromtól este tízig tartott az út az angol Bermudáig, ott motoresónakba szálltak a felhők ván-

dorai s a kijelölt szállókban kitűnően aludtak. Másnap délután négy körül ismét start, hétkor vacsora, nagyszerű meleg menü, friss ananász, körített bifsztek, puding, gyümölcs, fekete, amelyet a fehér-szomókingos pincérhad ugyanolyan ünnepélyesen szolgált fel, mint akármelyik álló luxushotelben. Rövid alvás, mert hajnalban már az Azori-szigetcsoport egyike ragyogott fel a kék vízből, öröközden, akár a tengerbe ejtett smaragd. Itt ismét éjszakázás a repülőársaság trópusus kertben pompázó székházában s másnap félőtre már ez a síma, nyugodt leereszkedés a boldog semlegességben ringatózó lisszaboni tengerre, ahol — svéd barátrónommal együtt — csak utólag tudták meg az utasok — tizenheten voltak összesen, de rengeteg posta, amiért fel se vettek több személyt, hiába lobjogták szegények a hetek óta megváltott jegyeket, hogy a bermudai kitérő programonkivüli kényeszerleszállás volt tulajdonképpen a felhők felett tomboló vihar miatt. Villámlott, esett, fűjt, mennydörgött ijesztően, a gép azonban olyan egyenletesen suhant a légi örvények között, hogy még csak légibeteg sem lett senki, amit hasonló esetben hajóról — vagy kisebb, súlytalanabb repülőgépről — bizony nehéz elhinni.

Leggyönyörűbb, egyben legfelségesebben borzongató élmény a vak-sötétből felrémelő Bermuda volt — mesélték az utasok — a hosszú víznyelv feletti kerengés, amikor lent-ről felsistergő, égőzöld rakéták fogták körül a gépet, megannyi szentjánosbogárként s ezen a költői fénynyelven közölték a kétezer méterre tapogatózó Clippere: nyugodtan leereszkedhetik a vízre...

A természetes szépség forrása:

Törv. védve: 67951	CITROM kenőcs szepőló ellen	P 6.72
CITROM zsíros kenőcs éjleire		P 4.22
CITROM nedvűs crème nappalra, püder alá		P 3.72
CITROM olaj arc tisztításra		P 3.70
CITROM ráncalanító olaj		P 2.70
CITROM arcvíz, fénys, mitesszeres, zsíros arcból és pattanás ellen		P 3.34
CITROM püder, minden színben		P 6.20
CITROM crème rouge, színezése rózsaszírommal		P 4.38
CITROM ajak rouge, színezése rózsaszírommal		P 8.30

SCHADEK ANTAINÉ kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-utca 9., I. 3. Telefon: 181-174 — Vidéki szétküldés utánvétel vagy az összeg előzetes beküldése mellett.

MŰTÁB

Bálinttal együtt jártunk nyolc évig a gimnáziumba, együtt is érettségiztünk s hogy azután messze dobott bennünket a sors egymástól, mindennapos eset. Valahogy azonban úgy egy éve, megint összetalálkoztunk társaságban s akkor tudtam meg, hogy Bálintnak jól megy a sora, szép pozíciót harcolt ki magának és... vőlegény. Akkor néhány napja jegyezte el magát egy feltűnően szép, jó családból való leánnyal, aki szintén ott volt azon az estén. Bár Bálintnak földöntúli szerelem ragyogott az arcán — hogyné, hiszen egyszerű szülöktől származott, a maga erejéből lett, ami és nagy büszkeség, elégtétel volt neki ez az előkelő, gazdag lány, — nekem mégsem tetszett valahogy a dolog. S amikor néhány percig elbeszélgettem a menyasszonnyal, félteni kezdtem Bálintot. A lány rövid néhány mondattal pontos képet adott magáról, persze, anélkül, hogy tudott volna róla és ez a kép, bár csillogó, tündöklő volt, de — üres volt.

Tánc, sport, színház, ruhák... efféle témák körül forog az ilyen lányok élete, ami ezeken túl terül el, terra incognita a számukra, ha kevesen, mind kevesebben is vannak. Bálint menyasszonya mintapéldánya volt ennek a típusnak. Barátom persze mindebből nem látott semmit, őt elvakította a nagy csillogás, a lány azt a világot képviselte, mely számára mindig is elérhetetlennek tűnt s most mégis itt volt előtte, szinte úgy esett az ölébe, váratlanul.

Félre is vontam akkor este:

— Bálintkám... elég erős vagy te ehhez a lányhoz?

— Hogy érted ezt? — kérdezte meglepetten.

— Nem érzed, hogy tűz és víz vagytok? Hogy milyen néző lesz őt magadhoz idomítanod, hogy az legyen majd, akire neked szükség van... ha ez egyáltalán sikerülhet? Hogy többet ne mondjak, fogod bírni mellette az iramot... anyagiilag is?

Bálint sértődötten nézett rám, nem értett meg s hamarosan ott is hagyott, olyan arccal, mint akinek egy irigy rosszakarója meg akarja rontani az örömét.

Azóta nem is találkoztunk, csak most, múlt héten, Bálint esküvőjén.

Sokáig forgattam a kezemben az esküvői meghívót, tépelődtem, hogy elmenjek-e, olyan biztosan éreztem, hogy ezzel a lánnyal soha nem lehetnek igazán boldogok... de az esküvői értesítés olyan puritánul egyszerű volt — nem volt rajta más, mint a két csupasz név és a kötelező tudnivalók — hogy mégis úgy döntöttem, elmegyek.

A második meglepetés a templomban ért, ahol megint semmi pompa, semmi tulzott ragyogás, a közönség is váratlanul egyszerű volt... és amikor megszólalt az orgona, megláttam Bálintot az ajtóban — egy másik lánnyal a karján. Bálint kissé mereven jött felénk, akik az oltár körül csoportosultunk, de csak a járása volt merev egy kissé, az arca most sokkal melegebb volt, mint mikor utoljára, büszke ragyogásban láttam s a menyasszony, fiatal, szőszke kislány, szinte gyerek még és könnyek álltak a szemében, a boldogság könnyei, amikor elléptek előttem s felmentek a pap elé, az oltár elé.

Akkor láttam meg magam mellett Pétert. Bálint unokabátyját, aki csodálkozó arcomat látva, felém hajolt:

— Te nem tudtad?

— Nem.

— No, majd a szertartás után elmondok mindent.

A templom előtt aztán, miután elbucszattunk a boldog ifjú párt, Péter belémkarolt és beszélni kezdett:

— Csodálkoztál úgy, amikor megláttad az új menyasszonyt?

— De hiszen a meghívón...

— Persze, hiszen ez is Éva. De milyen más Éva, mint az első volt! Tudod, Bálint ha nagy árat is fizetett a boldogságért, én szentül hiszem, megérette!

— De hát mi történt?

— Nem vettél észre semmit Bálint járásán?

— Kicsit furcsán jár... de...

— Három hónapja jött meg a frontról, nyolc hónapig harcolt az első vonalban. Azalatt a menyasszonya, a régi Éva, itthon üzte a flörtjeit. Én tudtam mindent, de — gondolhatod — mégsem írhattam meg szegény fiúnak, aki nap, mint nap a halál torkában járt, azért, hogy az ilyen hölgyek idehaza nyugodtan folytathassák gondtalan életüket. Még annyi becsület legalább volt Évában, hogy elég rendesen irogatott Bálintnak, így az legalább nem sejtett semmit.

Egy nap aztán távirat érkezett, hogy Bálint megölesült és a legközelebbi kórházvonalattal hazaérkezik.

Az anyját én kísértem ki a vonathoz, Éva már ott volt akkor... messze állott tőlünk. — Bálint anyjával sohse tudtak összelelegedni, — egy csinos zászlóssal nevetgélő kissé feltűnő kacérsággal.

Aztán befutott a vonat. S az egyik vagon ajtajában, oldalán egy ápolónővel, hóna alatt két otromba mankóval — ott állott Bálint, zavart mosollyal az ajkán, a bal lába térdtől hiányzott.

Megfogtam az anyja karját, szegény egész testében megremegett, de az első szava mégis az volt: Hála Istennek, legalább él! — s mikor Éva felé néztem, láttam, hogy a lány elvörösödik, aztán hirtelen sarkon fordul és határozott léptekkel indul kifelé. A kis zászlós, aki eddig rajongva tette a szépet neki, megdöbben arccal nézett utána és — megvetően elhúzta a száját.

Bálintla hetekig nem lehetett lelket verni. Hamarosan műtábat kapott, tökéletes műtábat, megtanították vele jáni, de a lelkér olyan seb tárogott, amire bizony nem tudtak orvosságot adni az orvosok. Csak lézengett a világban, a hivatalát, ahol pedig megkülönböztetett szeretettel és előléptetéssel fogadták, elhanyagolta. Nem tudom, igaz-e, vagy kinek van igaza, de egy este az anyja azon kapta, hogy az íróasztal előtt a revolverét szorongatta, ő azt mondta, hogy csak a megszokás miatt vette elő a fegyvert, hogy megnézzze, nem lett-e rozsdás, hiszen ezt belenevelték a katonaságnál.

Orvosi rendelésre ki kellett járnia a szigeti fedett uszodába, hogy a vérkeringése, melyben minden amputálás után kisebb zavarok állnak be, megjavuljon és... ez volt a sorsdöntő szerencséje. Mert itt ismerkedett meg a második Évával.

Illetve, hogy pontos legyenek, az ismerkedett meg vele, mert a lány segített neki, jószívűen, amikor ügyetlenül, egy lábán ugrálva, megcsúszott az uszoda nedves kövezetén.

Bálint először el akarta riasztani a lányt, azt mondta neki, hogy földhözragadt, állástalan közlegény, akinek senkije és semmije nincsen. És a lány állást akart szerezni neki és pénzt ajánlott, kölcsönt, — „Majd megadja, ha megint keresni fog!” — hogy vegyen egy jó műtábat magának, nem tudta, hogy azt Bálint már megkapta a honvédségtől. Végül Bálint érdeklődni kezdett a kislány iránt.

Néhány hétig még játszott a magának adott szánalmas szerepet, de végül is, amikor megtudta, hogy a lány is egyszerű, szegény leány, aki tizenöt éves kora óta keresi a maga kenyerét és a pénzt, amit kölcsönözni akart Bálintnak, a lengyéjére gyűjtötte, megkérte a kezét. S csak azután leplezte le magát, hogy kicsoda is ő tulajdonképpen.

— A többit már láttad...

— Őszinte örömmel, hiszen én is féltettem Bálintot az első Évától.

— Mind így voltunk, akik szerettük őt. De látod, az ember sohse tudja, hogy mikor tesz vele jót a jó Isten. No, én itt felszállok a villamosra, te is erre jössz? Nem? Akkor Isten veled, pajtás.

BÉNYI KALMAN

HOGYAN BÖJTÖL GANDHI

Gandhi magánéletéről nem sokat tudunk. Ha a Mahatmára gondolunk, India misztikája, lenyűgöző furcsasága és rejtelmes szépsége lánkol fel fantáziánkban. A világ érdeklődése Gandhiban nemcsak a politikai vezetőt figyeli, hanem a titokzatos erejű embert is, akire egy többszázmillió néz föl áhitatos rajongással és aki megszállottságában legutóbb **három hétig böjtölt**, hogy India függetlensége mellett tüsszen.

Weber Tibor, a nemzetközi tudományos körökben nagyra-becsült, kitűnő magyar politikai és közgazdasági író érdekes Gandhi-életrajza néhány évvel ezelőtt angol nyelven jelent meg. Rendkívüli aktualitása miatt a könyvet nemsokára magyar nyelven is olvashatjuk. Weber Tibor több, mint egy évtizede foglalkozik az indiai problémával, jelentős tanulmányai jelentek meg erről a kérdéstről külföldön is, nálunk is. A kiváló író megkértük, beszéljen Gandhival való személyes ismeretségről.

— Az indiai úgynevezett kerekasztal konferencián többször találkoztam a hindu függetlenségi mozgalom világhírű vezetőjével, Mahatma Gandhival. Első találkozásunk, bevallom, számomra csalódás volt. Régi szabály: a beteljesedés, vagyis esetében a személyes találkozás, meg se közelíti az elképzelést. De mindez Gandhival kapcsolatban csak az első találkozás első perceire vonatkozik, később ámulat és elragadtatással fedeztem fel rendkívüli voltát. Elfogódottan léptem be abba a kis szobába, amelyben a Mahatma fogadott. A kopottfalú kis szobában semmi dísz, semmi pompa. Csak a kandalló tüze világított. A Mahatma a többszázmillió népi alázatos és fenséges vezére, a szoba közepén egyszerű pokrócon ült, keresztbetett lábbal, mint a fakirok. Teste csont és bőr, vastag fehér gyapjúszövet csavarodott dereka köré. Lábán egyszerű szandál és a szemem olesó pápaszem. A vedlett szőnyeggel beborított padlón egy pohárban kecsketej és mindenféle elszórtan banán- és narancshéjak. Egy tálban gyümölcs. Gandhi előtt kis kézi szövszék. Ezt mindenüvé magával viszi. Azzal, hogy ő maga is minden szabad idejét szövéssel tölti, a khadar szövéssel kapcsolatos elgondolásait hangsúlyozza. Ugyanis a Mahatma politikai elképzelése szerint, ha India minden lakosa naponta **néhány órát szövszéke mellett töltene és csak magasított ruhát viselne, megoldódnék a nagy nyomor és a nagy textiltühiány.**

— Hogyan fogadta Gandhi a látogatókat?

— Amikor beléptünk hozzá, egykedvűen szövegetett tovább. Mintha észre se venne bennünket és mintha látogatásunk célja nem a birodalom fontos problémáinak tárgyalása, hanem a legprimitívebb indiai szövszék megtekintése volna. Amikor végre ránkmósolygott, szájában egyetlenegy fog villant meg. (Evek múlva csináltatott magának fogsort, amelyet a nyugati civilizáció megvetendő találmányának lát és csak akkor használ, amikor szerény étkezéseivel nem boldogul nélküle. Egyébként a fogsor vászonruhájának egyik zsebében húzódik meg.) Gandhi látogatói a kérdések zuhatagával árasztották el. A Mahatma szellemesen, de rendkívül óvatosan válaszolt. Egy nagyon fiatal, szőke kislány volt velünk, aki ájtatos rajongással nézett Gandhira és azt kérdezte tőle: **»Mi a boldogság titka?»** A szövszék kereké megállt és a nagy vezér komolyan nézett a kislányra: **»A boldogságot ne a külvilágban keresed, hanem önmagadban. A test és a lélek boldogságának a titka a nagy belső egyensúly, a világ zavaró eseményeitől való tökéletes függetlenség. Ha például reggélőidőre nem kapsz egy csésze teát, elégedj meg egy pohár vízzel. Ha ezzel megelégszel, már boldog vagy.»**

— Mit tud Gandhi nagy böjtjeiről?

— A Mahatma normális körülmények között kecsketején és gyümölcsön él. Nagy álmának, a hinduk felszabadításának az érdekében már a múltban is többször folyamodott az éhségsztrájk vértelen fegyveréhez. Legutóbbi háromhetes böjtje minden más hetven éven felül embert halálba kergetett volna. Gandhi azonban nem tudta leverni lábáról. Noha olyan sovány, hogy súlyából nem veszíthet többet, szervezete mégis nagyon szívós. A böjtöt, a nagy testi önmegtartóztatást csak a keleti ember rendkívüli lelki adottságával és misztikus erők segítségével bírja el. Gandhi éhségsztrájkjai a csodával határosak.

A Mahatma minden eledelt visszautasít, csak **néhány csepp vizet és egy kevés sót nyel le**, annyit, amennyi a létfenntartáshoz okvetlenül szükséges. A böjt alatt az orvosok állandóan felügyelnek rá. Ilyenkor többnyire fekszik, látogatót is kivételesen fogad csak. Alig beszél, sokat olvas és imádkozik.

— Kik vannak Gandhi környezetében?

— Titkárnöje és hűséges munkatársnője Saroini **Naidu** ismert költőnő, a hinduk modern Sapphoja. Ez a hölgy személyes tapasztalataim szerint rajong a magyar konyháért, a paprikás-éskéért, meg a töltöttkáposztáért. Gandhi kíséretében egy másik nővel is találkoztam. Miss **Mirabai** már harminc évvel ezelőtt a Mahatma szűkebb környezetéhez csatlakozott. Mirabai gondoskodik Gandhi sovány étkezéseiről, vászonruháját is ő tartja rendben. A legdurvább anyagból készült khadart viseli, haját keleti szokás szerint leborotváltta, hogy ezzel is alázatosságot mutassa. Igazi neve **Madelein Slade** és Sir Edmund Slade, angol admirálisnak a lánya. Fiatalabb éveiben a bombay-i társaság ünnepelt szépsége volt. Unta a társas életet és móhony vetette magát az olvasásra, a könyvekben az élet komoly értelmét és a szellemi boldogság titkát kereste. Ekkor kerültek kezébe Gandhi írásai. Elragadtatásban levelet írt Gandhinak és arra kérte a nagyvezért, fogadja tanítványának az ashrami iskolába. Gandhi figyelemre se méltatta a lány levelet, azt gondolta, hogy az ashrami iskola élete túlságosan szigorú a Nyugaton nevelt lány számára. Miss Slade azonban nem tágított és Gandhi közölte vele, hogy ha Keletre akar jönni, akkor Angliában előbb egy évig szigorú próbának kell magát alávetnie. A próba részletei a következők voltak: 1. **Tanuljon meg hindosztánul.** 2. **Mondjon le a hűsévéről.** 3. **Ne igyék többé alkoholt.** 4. **Vessen el magától minden fényűzést.** 5. **Tanuljon meg szóni.** Se Gandhi, se Miss Slade környezete nem hitt abban, hogy a lány ezeket a feltételeket teljesíteni tudja. De Miss Slade boldogan vetette alá magát Gandhi parancsainak és egy év múlva Indiába utazott. Minden áldozatra hajlandó volt, hogy kiérdemlje a nagy Mester meglegedését. **A hindu hitre tért át és akkor vette föl a Mirabai nevet. »Mirabai»** a szerelem és a szépség hindu istennőjének a neve és **»baik»** nővért jelent. A **»baik»** névvel azt fejezte ki, hogy a szegény indiai asszonyok életét akarja élni. **Gandhi kis ashrami otthonában az élet alázatósabb és szegényesebb, mint sok egyszerű indiai ember házában.** Miss Slade

azonban a próba megedzette már és boldogan vállalta ezt az önfeláldozó életet Gandhi házában.

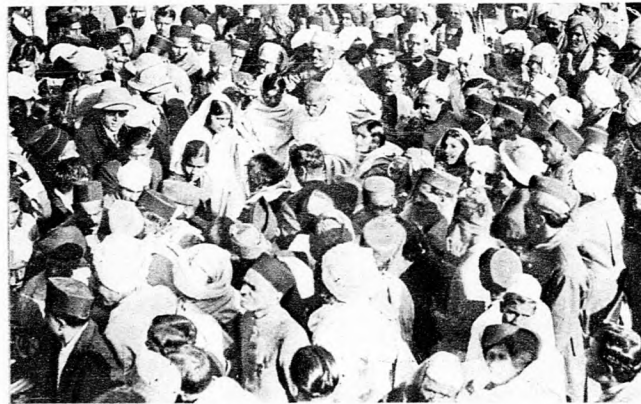
— Bármilyen furesán hangzik is, Gandhi, aki bálványimádó, hisz a reinkarnációban, a téhen szentségében és a kasztrendszer híve, mindig ragaszkodott a nemek egyenrangúságához. Azonban azt is megkövetelte, hogy Mirabai éppen olyan munkát végezzon, mint ő, vagy a szeminárium más tagjai. A Mester megmagyarázta a lánynak, hogy **lelkünk felemelkedéséhez tesztünk elnyomatásán keresztül jutunk el.** Így azután Mirabai sürolt, mosott, takarított és a konyhában dolgozott. A nyo-

morult páriák munkáját végezte. Ma mindenki India-Anyai leányának nézi már Mirabait, Gandhi legodaadóbb és leglelkesebb munkatársát. Csak egyetlenegyszer nyilatkozott az újságíróknak, amikor azt kezdezték tőle, nincs-e honvágya: **»Csak azért megyek Angliába, mert fontos ügyeket kell elintéznem. Ugy érzem, mintha idegen országba mennék. A szívem Indiában van és ott is marad.»**

— Mirabai példája azonban csak kivétel, amely megerősíti a szabályt, — jegyezzük meg — mert a nyugati embernek nem válik végérvény a Kelet mentalitása.

Weber Tibor elgondolkozik:

— Nekem is ez a véleményem. Ha eszembe jutnak a Gandhival való korahajnali séták, a Metropolis szegényes, keleti negyedében, mindig arra gondolok, hogy a **Nyugat és a Kelet két tökéletesen különböző világ.** Amit mi misztikusnak, csodálatosnak, egyszerűnek vagy gyerekesnek látunk, az számukra természetes, érthető és halálosan komoly. Amit Gandhi a boldog ságról mondott, az háromszázmillió, egy marék rizsen élő hindunak a eredője. **Ha nincs szandál, mezítláb járnak, ha nincs egy marék rizsük sem, akkor imádkoznak.** Vagyis függetlenítik magukat a test minden beklótyójától és az örök, el nem muló élet energiájának forrásához térnek vissza...

Halál és nyár

IRTA: F E N D R I K • F E R E N C

Jancsi keserves kortyokban nyelte a világ legborzalmasabb feketéjét és sehol nem gyártanak ilyen bűdös cigarettát, nincs ilyen meleg, nincs ilyen lárma, nincsenek ilyen üres estillapok. Hogy már az se üdíti, hogy üresek az estillapok, mikor pedig egy délilapnál szerkesztő úr. Ez már nem is aggasztó, ez már maga a vég.

— Elhagyom ezt a várost.
— Méltóztassék parancsolni, — hajolt hozzá Gyula, a főúr.

— Elhagyom ezt a várost, Gyula. Fizetek.
Aztán járkált, járkált; megiszik még egy átkozott feketét, uszkált az agyában valami nyúlós, olvadott massza, vagy bakkozni kéne, hátha jobban járnak a lapok ebben a melegben, vagy hazamegy és beleül a fürdőkádba, vagy benéz Lilihez, a színházba.

Féltáz mult, a taxik kanyarodnak ki a színház szűk utcájából; már azért is benéz Lilihez, mert ma játszott utoljára.

Botorkált le a lépcsőn, az öltözők felé és ebben a fülledt, padlóolajos, füstös, púder-, masztix- és festékillatú kriptában is érezte, hogy katasztrófáisan szerelmes Lilihez. A katasztrófát úgy értelme, hogy még képes lesz egy beszámíthatatlan pillanatban azt mondani neki:

— Mit szólsz hozzá, fiam, elvezlek feleségül.
Lili szempilláit rángatta, mikor beállított hozzá Jancsi.

— Elhagyom ezt a várost, művésznő.
— Volt szerencsém, szerkesztő úr, de ne ülj laposra a táskámat.

— Undorodom a civilizációtól, az aszfalttól, az ujságtól, a bakktól, a borotválkozástól, a slágerektől, a cigarettától, megyek fallura, fiam.

— Hová viszel?
— A nagymamához.
— Van neked falusi nagymamád?
— Igenis van. És vedd tudomásul, nekem semmi közöm ehhez a bandához, én itt el vagyok átkozva! Én paraszt vagyok!

— Lesz szíves, paraszt úr, nem a cipőmbe dobálni a cigarettavégét...

Hűsz kilométerre volt az állomástól a falu: magas, ütött-kopott kocsin zörögtek, a rétek és gabonatóblák mellett. Olvasztó forrósággal sütött a nap, de Jancsi boldogam tartotta bele a képét. Végtelen szabadságot érzett. És aranyáradat öntötte el a távolságokat, órákon át futhatna, nem állma útjába közlekedési rendőr. Lilinek is tesszett a kocsis feje meg nagyokat billent; s a napot se bánta, elhatározta, hogy csokoládéra sütteti magát, úgyis a trópusokon játszódik le az első őszi darab.

A nagymama friss kaláccsal és behűtött tejjel várta őket. És egy kis sonka is volt, egy kis récehús is, egy kis meggyeslepény is.

— Jaj, mi lesz velem, kedves néni! — rémült el Lili.
— Meghízik egy kicsit, galambom. Hiszen olyan vékony, mint az ujjam.
— Ne tessék ijeszteni, mert nem merek enni egy falatot se.

Jancsi nem tudta, hogyan tömje magát. Kaláccsal ette a récecomb, ivott rá egy pohár tejet, a sonkából is szelt közben, meg harapott egyet a meggyeslepényből.

— Vegye tudomásul, művésznő, itt a természetes, primitív emberi élet szabályai a kötelezők. Itt falni kell, itt nem a civilizáció termékeiből áll a nő: rúzból, shortból, dauerból, meg körömlakkból; itt nincs telefon, rádió, itt Füge és Zsömle szállítja a reggeli és itt a béke is két nappal tovább tartott, mert csak harmadnaponként jön posta.

És fürdőszoba se volt, kannából öntötték egymást nyakon; Lili fürdőtrikóban szaladgált a kertben, mászott a fákra, hogy őmost Tarzan és barátkozott a kutyákkal; Bodri végre a harmadik nap hajlandó volt tőle elfogadni

a csirkecsontot, de az öröm legkisebb jelét se mutatta.

— Addig nem nyugszom, míg meg nem hódítom! — vette fejébe Lili.

És Bodri rájött, hogy milyen hasznos, ha enged valamit a méltóságából: minél nagyobb a leereszkedés, annál nagyobb a esont.

A csikók már nem voltak ilyen zárkózottak, mikor a Tüskést vakargatta, akkor a Kamasz is odahátrált, hogy őt is, lehetőleg a hasa alatt és kockacukorért bedugták a fejüket az ablakon. A ruháját is szerették, Tüskés levette a fáról a strandkabátját, az egyik ujjára rálépett, kettéhasította, aztán még néhány szeletet csinált belőle és megette. Azon is nevetett, hogy dagadtra csípték a szunyogok.

— Na, ha így látnának Pesten!
A nagymama csak mosolygott. Akkor is, mikor fürdőtrikóban táncolt Jancsival, vagy a grófi intézővel, akkor is, mikor úgy becsíptek az intézőnél, hogy lóháton jöttek haza. A lovak be voltak fogva a kocsihoz s úgy lovagoltak. És másnt este, mikor lefekvés előtt Jancsi a reumás vállát nyomogatta, akkor is csak annyit kérdezett:

— Aztán, Jancsikám, süti majd nekem Lili túrósrétest?
— Túrósrétest? — csodálkozott Jancsi.
— Nem emlékszel? Mikor kicsi voltál, aztán azt szoktam mondogatni, ha vén lesz öreganyád, ki süti majd neki túrósrétest, te mindig azt mondtad, hogy megnőszül, aztán majd a feleséged.

Lili a padlásra is felment és talált egy mérleget. Három kilót hízott.

— Meg vagyok örülve, mit csinálok itt magammal. És az ebédnél idegesen tölta el a tálat.
— Ugyan, kedves néni, nincs már emberi formám.
— Nekem pedig most kezd igazán tetszeni, galambom.
— Sajnos, Pesten más az izlés.

A nagymama mosolygott, de azért nyomott volt a hangulat. Lili a tésztahoz hozzá se nyúlt, hanem egyik cigarettáról a másikra grújtott.

— Ne beszélj ilyen hangon a nagymamával, — mondta neki Jancsi, mikor felkeltek az asztaltól.

— Bocsánatot fogok kérni — vágta vissza Lili. Később megint veszekedtek, Tüskés megette Lili spanyolkendőjét és Lili dühösen rávágott egy bottal.

— Nincs visszataszítób, mint mikor egy nő út — jegyezte meg Jancsi a vályú szélén ülve.

— Majd hagyom, hogy megegye a spanyolkendőmet.
— De odavagy érte!

— Zádor adta. Nem olyan szőrös majom, minte te.
— Meg fogok borotválkozni a művésznő tiszteletére.

És bement, kért a nagymamától meleg vizet.
A felét se húzta le a szakállának, mikor berohant Lili, kezében egy tegnapelőtti ujsággal.

— Mikor jön posta? — kérdezte izgatottan.
— Holnapután. Feltéve, ha a postás nem arat.

— Nekem még ma kell, Geisler, a berlini filmes most jön Pestre. Megmondtam Vidának, hogy pontosan írja meg, mikor érkezik. Lehet, már itt is a levele.

Küldj be valakit Egerszegre.

— Holnap se késnél el. Egész nap szántottak a lovak.
— Szóval nem küldesz be.

— Nem sajnálod szegény állatokat?
A nagymama mosolygott.

— Kapnak jó abrakot, aztán lassan bekocognak, galambom.

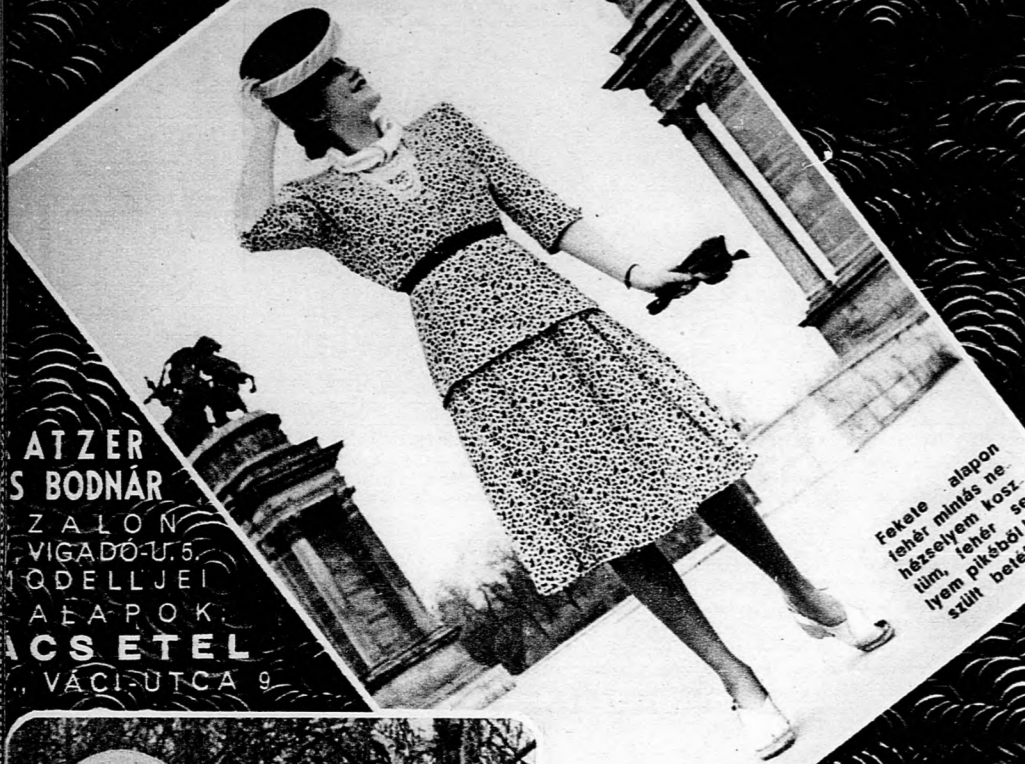
Másnap Lili elutazott. Jancsi a boldogult nagypapa disznósörtés kalapjában kíserte be az állomásra.

— Tudod, hogy el akartalak venni?
— Aztán miért nem? — nevetett Lili.

— A fene jobban tudja. Az ilyen magamfajta parasztnak egyszer a lova bokrosodik meg, egyszer meg az esze.

És vigan lengette a vonat után a nagypapa disznósörtés vadászkalapját.

DIVAT

**ÁTZER
S BODNAR**

ZALON
VIGADÓ-ÚJ. 5
MODELLJEI
ÁRPAK
CSÉTEL
VÁCI-ÚTCA 9

Fekete alapon
fehér mintás ne-
hézselyem kosz-
tüm, fehér se-
lyem pikéből ké-
szült betéttel

DIVAT

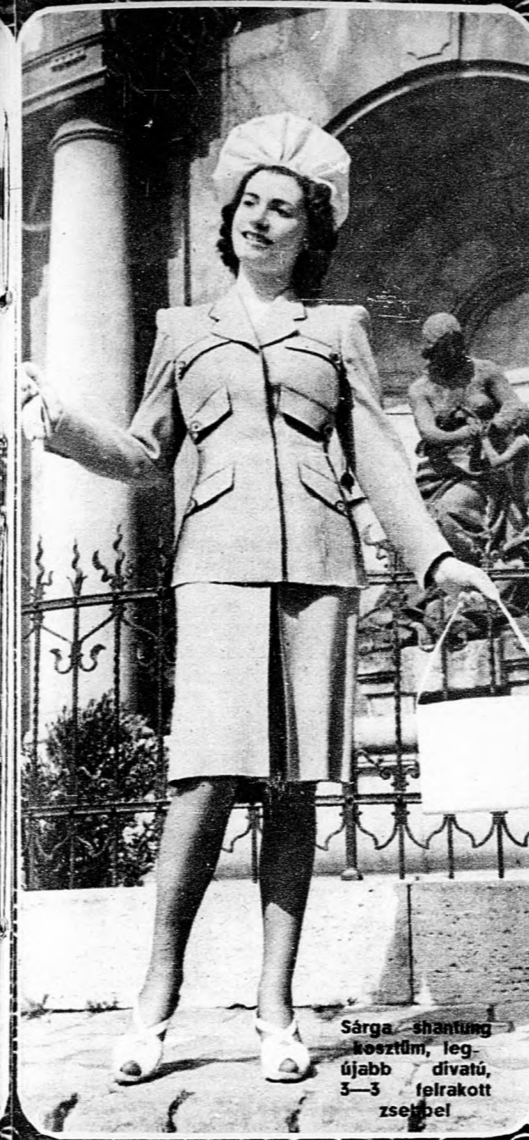

**ZSUBORY
NELLY JÜLIA**
SZALON
IV. BECSI-ÚTCA 12
MODELLJEI

Középkék lenvászón
szoknyás bicikli-ruha

Sötétkék - piros-
csíkos háziszöt-
tes kosztümka-
bát egyszínű
kék szoknyával,
fehér pikemel-
tényvel

Sárga shantung
kosztüm, leg-
újabb divatú,
3-3 felrakott
zseffel

Kézitűstéses fe-
hér parasztruha,
sárga, hátrakö-
ltött boleróval

Fiatallányok részére fehér shan-
tung bicikli ruha, piros kabáttal

Tisztaselyem, színes, mintás dél-
utáni impriméruha

Mustársárga
fehér csíkos
könnyű szövet
kabát, kimőno
ujjakkal

Külföldi műse-
lyem imprimé
ruha, a szoknya,
az ujjak és a
gallér szélek fe-
hérrrel slingelve

Tarka-virágmin-
tás muszlin-
imprimé délutá
ruha

Korszerű divat!

Az idén a legbecesebb a santung. Azért, mert nincs. Viszont annyi santungkosztümet nem készítettek soha, mint most. Mert nincsen olyan kisvarrónő, akinek legalább két-három kosztümre valója kívánatra raktáron ne lenne. És éppen azért a hölgyek — már akinek pénze van — a santungok egész sorozatát rendelik meg. Amióta a hosszú ruhák korszerűtlenné váltak, az öltözködési irány eltolódott a kosztümforma felé. Estére is azt viselik, taftból, ripszből, — santungból. Lehet, hogy a nyári kiséstélyit, a vaesorázó ruhát a santungkosztüm fogja helyettesíteni.

Az imprimé és a santungkosztüm mérközése most folyik. Egyelőre a szalonokban. A nyár fogja eldönteni, melyik fut be? De a nők egyrésze nehezen mond le a változatosságról, a színes, virágos anyagok jótékony, fiatalító hatásáról. Azt mondják, elég kosztümet, trottóruhát viselnek télen. A másik párt a kosztümet ifavorizálja és azt mondja, hogy egy érdekes színű santungkosztümmel nincs elegánsabb és praktikusabb a világon.

Négyszögletes kivágású kosztümkabát a divat. Két-három évvel ezelőtt kezdték behozni a teljesen sima, kihajtó és gallertalan kabátokat. Idén tovább mentek egy lépéssel — így született meg a négyszögletes kivágás. Kiszült, hogy nagyon előnyös. Természetesen blúz kell alá. Feltétlenül! Különösen az önálló, csíkos, kockás, vagy erős színű kabátkákat készítik így, azt a fajtát, melyet több ruhához viselnek, azt, amelynek őse hajdan a piros vagy sötétkék kabát volt...

Blúz nélkül szereti a hölgyek egy része a kosztümjét viselni. Persze a kabát ilyenkor levethetetlen... az ilyen, ha akarom jumper, ha akarom kabát, testhez simuló, erősen derékbaszótt, öv nélküli. Elővirág-esokor a kihajtóján és kacér, esőpp, fátyolos kalap avatja ilyenkor grand paradéjává.

Gyümölcsösökrot tűznek ki az idén. Sőt picit retkeket is láttam egy ambiciózusabb hölgy kabátján. A retkek természetesen nem volt valódi: mert annyi pénze még sem volt a hölgynek. A kis eseresznyeecsokrot — pontosan olyanok, amilyeneket gyerekkorunkban a nyári szalmakalapunkon viseltünk — rendkívül étvágygerjesztők és mulatságosak.

A legdivatosabb ruha képeink között az a nagyzebes bicikliruha. Zsebei ferdek, hosszúkásak, óriásiak, a blúzra eseresznyeecsokrot tűztek... és ha mindehhez hozzáképzelnünk egy szép biciklit és egy széplábú nőt, nem hiszem, hogy volna valaki, aki ellent tudna állni ennyi báznak...

Izsáky Margit

A szem környékének kozmetikája

Az arc szépségének legfeltűnőbb kifejezője az a benyomás, melyet a szemlélőre a szem és annak környéke tesznek. A szem ápolásához hozzátartozik a szem naponta való füröszte. Ez langyos vízzel, vagy kamillafőzettel történjék, megfelelő szemmosó edényke segítségével.

A szem körüli terület zsírszövetben szegény és ezért kellő ápolás híján a ráncosodás e tájakra indul meg legkorábban. Ezért napi arcápolásunknál nagy gondot fordítsunk erre a területre. Legtöbbször igen száraz itt az arcbőr. Ezért alkalmazunk e területen bőségesen bőrtápláló zsíros krémet. Előrehaladottabb korban pedig igen jó szolgálatot tesznek a ráncosodás megakadályozására éjszakai használatra a jól bevált hormonos krémek. Minthogy ez a szemkörüli táj mindig erősen előtérben van, igen fontos, hogy ezen a területen lévő idegen képződményeket, szemölcsöket és sárga kacsúcskákat mielőbb eltávolíttassuk, hogy ezek ne rontsák az arc kozmetikai hatását.

Néha a szemkörüli ráncok korán való keletkezését rossz szokások, erős arcminika vagy gyakori hunyorítás idézik elő. Ilyen esetekben a kóros szokások egy kis óvuralommal való abbahagyása megfelelő arcápolás igénybevételével szinteti meg a szépség hibát.

A szem szépségének hatásához nagymértékben hozzájárul a szempilla és a szemöldök. Ezeknek nemcsak a formája, hanem a színük is kedvezően befolyásolja vagy rontja az arc összehatását. Tudvalevő, hogy az összenőtt szemöldök szigorú arckifejezést kölcsönöz és öregít. Napjainkban divatos a szépen vékonyított, felfelé ívelő szemöldök. A szempilla fokozza az arckifejezés szépségét, ha az dús és hosszú. Bizonyos szempillaolajok elősegítik a szempilla növeését. Nagyon hátrányos, különösen szőkéknél és vöröshajú egyéneknél, ha a szemöldök és szempilla színe halványabb lényegesen a haj színénél. Ilyenkor rendszeresen kell alkalmazni a tartós szempillafestést. Ez a festés ártalmatlan. A szemre nincs semmiféle káros hatással. Hat-, nyolchetenként kell megismételni. Természetesen a szemöldök és szempilla színének festés esetén is harmonizálni kell a haj színével.

A siker titka

EGYÉNI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNÉ „JUNÓ“

kozmetikai intézetében

IV., KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos szépítőszer. Végleges szőrtelenítés. Díjtalan tanácsadás, level útján is

Hű vagyok a fehérneműre, ezért magam gondozom. Nem bízom vasalását idegen kézre, mert a helytelen vasalás gyilkolja a ruhaneműt. Kényelmes és jól elrendezett helyen jó vasalóval dolgozom.

A vasaló melegségét egy kis rongydarabon előbb kipróbálom, így még a vasalóruhát is megvédem a perzseléstől.

Mindig a szövés irányában vasalok, vagyis a vasalandó darab hosszában.

Rézszűt csak akkor vasalok, ha a szabás megkívánja.

A szűteket keresztben, sohasem hosszban vasalom, nehogy ráncolódjék a ruhanemű széle.

Gombokra és vastagabb varrásszélékre nem nyomom rá a vasalót, mert a gomb eltörhet, a vastag varrásszél helye pedig csúnyán látszik a túloldalon.

A szegélyeket és a befoglalásokat nemcsak a jobb, hanem a baloldalon is átvasalom.

Varrások mentén és a kezimunka vasalásánál, csak óvatosan nyomom az anyagokra a vasalót, mert itt még leghamarabb tönkre a fehérnemű.

Mielőtt vasalni kezdek, a ruhaneműt minden irányban kihúzogatom, hogy eredeti formáját visszakapja és csak ekkor vasalom.

Vasalás után nem rakom egymásra a friss ruhát, hanem egymás mellé és így hagyom szikkadni legalább 3-4 órát, különben gyűrődik és a szekrényben kellemetlen nehéz szagot terjeszt.

A valódi és műselyem holmimat nem locsolom be közvetlenül, hanem nedves törülközőbe csavarom, így elég nedvességet szív magába. Finom, puha vásznat vagy selyempapírt teszek a selyem és a vasaló közé és alig meleg vasalóval vasalom.

Bársonyruhámát úgy vasalom, hogy a vasalódeszkára egy darab bársonyt helyezek, erre fektetem rá a ruhám, hogy a szálak egy irányba haladjanak és a két bársony rész fekszen egymáson. A ruha baloldalán csak könnyedén húzogatom a vasalót.

Gyapjúholmít vizes vászon alatt vasalok, nem húzogatom rajta a vasalót, inkább emelgetem, nehogy kinyuljék az anyag.

Krepp anyagból készült ruhámát nem vasalhatom, mert kisimítanám. Nedvesen húzogatom formájára, egy deszkalapra fektetem és forró vízzel telt fazék fölé állítom, így a gőz végzi el a vasaló szerepét.

Zsorzettből készült dolgaimat szárazon, fehér vászon alatt könnyedén vasalom.

Kötőtruhám formáját még nedves állapotban adom vissza és csak ha már teljesen száraz, akár vasalom át száraz törülközőt helyezve rá.

Muszlín, organdi és tüll dolgaimat nem keményítem mosás után, mert ha nedvesen és forró vasalóval vasalom, fényüket és keménységüket visszanyerik.

A piké blúzokat és gallérokat sem keményítem túlságosan, mert akkor minden kis gyűrődés sokszorosan meglátszanék rajta, vasalás előtt nedvesen, formájára húzogatom és vászon darabot helyezve rá, forró vasalóval vasalom.

Értékes és finom csipkéimet, hímzéseimet nedvesen, vászonba burkolt vasalóval vasalom, mert így nem rongálódik az anyag.

A nincstelen MAGYAR GYERMEKRŐL

IRTA: *Festety Mária*

Édesanyám hatása alatt történt-e, akinek mindig fájt, hogy a családi boldogság kedvéért eldobta magát az esetet, vagy belső kényszer hatása alatt-e, nem tudom. Tény, hogy a magános művészetet választottam és így az alkotás hol gyönyörű, hol rettenetesen nehéz útját járom.

Gyermekeim a képek. Sok örömet, sok bánatot okoznak, akár az igazi gyermekek. Szeretem őket forrón, igazán. Kielégítenek, boldoggá tesznek. De az eleven, élő gyermek iránti szeretetet azért nem tudják kioltani lelkemből.

Ez a minden melegen érző asszonyléllemben élő gyermekszerepet akkor tört fel szenvedélyesen lelkemből, mikor évekként elszökt a »Puszták Madonnája« című képem festése miatt az Alföld szívében töltöttem egy félévet.

Ott, a szikes földön, a kubikos világ birodalmában megismertem a *nincstelen magyar gyermeket*. Megismertem örömeit, bánatait, szükségleteit, szomorú, sápadt arcockáját, becsent szeméit, angolkóros lábait. Megismertem és örökbefogadtam. Minden nincstelen magyar gyermek az én gyermekem, nekem fáj szenvedése, nélkülözése, küzdelme.

Fáj és ezért lett második életcélom a művészet mellett: rajtuk, ahol tudok, gyenge erőmmel valamit segíteni.

Három évvel ezelőtt beszéltem először róla, a Nincstelen Magyar Gyermekről és Johan Béla dr. államtitkár nagyszerű alkotásának, a Zöldkeresztnek még csirázó, de ma már virágzó és erőt, egészséget gyümölcsöző étkezési mozgalmáról.

Akkor még nagyon nehéz fába vágtam a fejszémet. Csodálatos erős hit, hogy Isten velünk és munkánkkal van, — csak ez adott erőt. Néhány lelkes asszonyt kivéve, mindenki tamaskodott, esőváltta a fejét. »Nem fog ez menni. Sok az a havi 9 pengő meg a 4 téli hónapra át is. Senki se fog rá vállalkozni, hiába toboroztok.«

Három évvel ezelőtt, 1939 novemberében kezdődött el az étkeztetés, a már évek óta üzemben levő Balkányi próba-étkeztetés mintájára és január 1-én már 3 falu kezdhette el a munkát. Egy év múlva pedig, 1940 január 1-én 13 faluban étkeztettek a társadalom önkéntes segítségével 30–30 gyermeket, összesen 390-et.

Varázsos vonzóerővel hatott mindenkire az a gondolat, hogy közvetlenül segítheti a gyermeket, akinek étkeztetését vállalta. Ugyanis, miután megtudta nevét, címét, levelezett vele és így valósággal lelki gyermekének érezheti távoli védencét.

Megtudhatja, mennyit gyarapodott a négyhavi erős táplálkozás közben. Megismerheti életkörülményeit, szüleit, testvéreit. Bepillantást nyerhet egy nincstelen kis magyar család szegényes fészkebe és ez hihetetlen nevelő, tanító hatással van mind azokra a városi emberekre, akik alapjában véve meglegelekűek, szociális érzésűek és csak azért *közönyösek, mert nem ismerik a falu életét*.

Szóval, ma már nagyszerű eredményekről, kitaposott utakról, pompás, katonás vezetésről beszélhettek, tehát sokkal könnyebb a helyzet, mint három éve, a kezdet kezdetén.

Könnyebb azért is, mert az irgalmas érzések felszakadtak, feloldódtak, az első sebesült, az első gyászoló özvegy láttára és azóta *nyitva állnak a szívek mindenre, ami szép, nemes és jó*. A legönzöbb, csak szórakozásnak élő ember is rádöbben ezekben a zord időkben az Élő és Halál fenséges törvényeire.

Rádöbben, hogy azon a kapun, amin a Halál víz keresztült, azon a nagy kapun csak egy nagyon, nagyon kicsi csomagot vihet át, — oly plait, amibe csak a világ legnagyobb kincse fér el: a *lélek kincse*.

Halljuk a fiatalokat!

A színpad világa minden évben új tehetségekkel gazdagodik. Új nevek, új arcok tűnnek fel a rivalda fényében. Ma még ők a »fiatalok«, a színpad reménységei, holnap... beérkezett, ünnepezt sztárok. Ez az év különösen gazdag volt új csillagok felfedezésében, kérdezzük meg őket, akik nem csak nagyon tehetségesek, hanem meglepően szépek is, — nyilatkozzanak:

— Lényeges-e a tehetség mellett a szépség?

HIDVÉGHY VALIT nem lepi meg a kérdés és nyomban válaszol: *Feltétlenül! A tehetség döntő, de a szépség az első ajánlólevél!* Ez nemcsak a színpadon van így, hanem az életben is. Ezért akar minden nő mindig a legszébb lenni!

PELSŐCZY IRÉN összehúzza a szemöldökét, majd mosolyogva mondja: *Igen, — határozottan lényeges a szépség.* A különbség az, hogy a tehetséggel születni kell, a szépséget meg lehet szerezni. Ma az a helyzet, hogy a közönség szinte elvárja a színésznőtől, hogy szép is legyen, ne csak tehetséges.

SZEMERE VERA rövid gondolkodás után nagyon lakonikus választ ad: *A tehetség mindennek előtt!* Bár kétségtelen, hogy a szépség varázsa sok olyan kaput nyit meg a közönség felé, amellyel egy igénytelen arc nehezen boldogulna. — *Hiába, — a szépség, nagy hatalom!*

Igen Asszonyom, a szépség nagy hatalom! A tehetség mellett is szükség van rá, mert nem csak a színpadon, hanem az életben is fontos szerepet játszik.

Meg is kérdeztük fiatal sztárjainkat, hogy mit tesznek ők szépségük ápolása és megtartása érdekében. A válasz csodálatosképpen egybehangzó volt: »Hormocith B.«-krémet használunk!

Asszonyom, ne kísérletezzék ön sem! Akarjon, legyen ön is szép, higgye el, az élet nagy színpadán a szépség játssza a főszerepet! Használjon ön is Hormocith B.-krémet! Ez a kiváló krém megszünteti arca szárazságát, kisimítja ezáltal az idő előtti ráncokat, szinte új életet lehel a bőrébe és önnök is biztosítja azt a kívánatos arcbőrt, amely a siker és az érvényesülés igazi titka. Beszerezhető szaküzletekben. — Egy tubus 4.55, tartalék-tubus 7.39. Magyarországi főraktár: Dr. Blitz Drogéria, Budapest, V., Vilmos császár-út 23/a.

Rádöbben, hogy saját, jól megfontolt érdeke, hogy jó valutával mehessen azon a titokteljes kapun keresztül. Olyannal, amit elfogadnak ott fenn, a lélek birodalmában. Ezt a valutát úgy hívják: *irgalom*.

Milyen rettenetes volna a háború sok testi szenvedésének és tömegtelen földi kincsének pusztulása, ha nem remélhetnők, hogy a világ lelke nemesedik a szenvedés közben és a földi kincsek romjai felett lelki kincsek fognak gyönyörű virágokat hajtani. Ezeket a lelki kincseket növeli a magyar asszony, aki sebesülteket ápol, aki a katonák itthonmaradt családját gondozza, aki egy nélkülözö gyermekket átszítja a nehéz időkön, aki a férfi erejével dolgozik a szebb magyar jövőért. Szóval, aki női honvédelmi szolgálatot végez.

Igen, ezeket a dolgokat értjük ma már sokan olyanok is, akik három évvel ezelőtt mindezt még nem értették és ezért könnyebb ma felétek kiáltanom, drága magyar asszonytestvérek: »Engedjétek magatokhoz az ártatlan kisdedekeket.«

Bevallom, mióta megismertük a háborút, én se sokat foglalkoztam a nincstelen gyermeknek szívemhez kötött kérdésével.

Idén, a téli hónapokban újra falun jártam és ott egy olyan megrázó, megkapó, soha el nem felejthető élményem volt, ami teljes erővel felszakította a már behégedtnek hitt sebeimet. Ezt az élményt a legközelebbi számban fogom elmesélni.

Zöldkeresztos iskolás gyermekek étkezése Szentesen, a róm. kat. központi elemi iskolában

A királynő lovagja

ANNETTE HELLSTRÖM

(10. folytatás.)

— Köszönöm, Hans — feleli Axel — magam megyek érte — de nem indul mégse. Valamely titkos érzésnek engedve, magához veszi érteiket — s közben levelezésére bukkann.

A leveleket, Sophie és Taube írásait el kell égetnie. Gyakran szerepel bennük egy titokzatos személy, akit nem neveznek meg. Így írnak róla: »O«.

Rég elmúlt dél, mire Axel végre kilép háza kapuján s elindul az istálló felé kedvence Linette-lováért.

Útja előkelő kis paloták utcáján vezet, máskor élénk utcákon, melyek most némák, mint a temető. De mikor egy átjáróház udvarán sietve a hátsó bejáratok utcájába ér, csodálkozva látja, hogy itt lázas tevékenység uralodik. Bérkocsik, könnyű »break«-ek, nehézkes batárok várakoznak a paloták előtt... Most rakják rájuk az útipoggyászt...

— Menekülnek a király kedvencei — gondolja Axel keserűen — menekülnek a »derék« nemesek s megszaporítja lépteit.

Útja szegényes negyedbe kanyarodik. Itt máskor is nagy a láрма, de ilyen izgalmat, lőtást-futást nem látott még soha. Egyszerre megtorpan. Az utca vége felől tengerzúgásszerű moraj közeledik, hömpölygő ár: sosem látott tömeg. Rongyos férfiak, kócos asszonyok, véresarcú suhancok tömege.

— Honnan ismerem ezeket a szörnyű arcokat? — gondolja Axel. — Mikor láttam őket? Felémlik benne egy emlék. Régi időkben, azokból az eszterdőkben, mikor Párizsba érkezett s nevelőjével járta a külvárosokat... Akkor látott ilyen rémületes alakokat, akkor... De nem!... Akitet akkor látott, azok alázatossá eszűző-mászók voltak... Ezek?... Sátánok, fúriák.

Axel sietve vonul egy kapumélyedésbe. A fűz, mely a tömeget megelőzi oly orrfacsaró, hogy ki kell húznia, arca elé kell tartania parfümös zsebkendőjét... Most ideért a pokolból felszállt sokadalom. A kapumélyedés mellett hömpölyög, rohan, bömböl, táncol.

— Testvérek, polgártársak, itt a hajnál! Leromboltuk az átkozott Bastillet!... Le a zsarnokkal! Le Capet La jossal! — ordítja száz torok s egy szep-lősképű síheder ezt visítja:

— Le az osztrák cafattal!

Axelt lángoló düh fogja el. Derékához kap, kis töréhez s a síhederre akarja vetni magát, de ebben a pillanatban feléje imbolyog hosszú rúd végén egy tárgy, melyet egtevérő ordítás kísér.

— Itt van! Szagold! — kiáltja a rudat vivő himnlöhelyes óriás, aki megpillantotta rejtekhelyén Axelt. Most arca elé hajtja a rudat, melynek végén — ó, pokolbeli látomás! — levágott fej vérzik... A Bastille parancsnokáé, de Launay grófé, akit Axel jól ismert. Egy percre elszédül, majd kétségbeesett erővel tör ki helyéről. A tömeg elsodorja, de kiszabadítja magát, be-

esik a szomszédos kapuba s annak szárnyait behúzza maga után. A falnak támaszkodva csukott szemekkel áll percekig. Várja, hogy elmúljon a rosszul-lét, mely gyomrát kavarja.

Végre jobban érzi magát. Kinyitja szemeit s az udvarra támo-lyog. Körülötte a házból mély csend s csend az udvaron, melynek egyetlen rózsafája körül szerény gyepecske zöldel. Axel leül a fűre. Kezébe temeti fejét. A kis rózsafa vendégszeretően lengeti felette ágait.

Soká marad így mozdulatlanul, a legyezőgató fácska alatt. Mikor végre fel-pillant, érzi, hogy egy földszinti ablakból figyelni valaki. Öreg anyóka, aki a virágokat öntözi ablaka alatt.

— A forradalom csunya látvány, — szólal meg — pedig ez még csak a kezdet kezdete, fiatalember!... — s mint egy párka, aki az élet fonalait nyesi, kattogó ollóval vagdossa vi-rágait.

Hogyan ért ki Versaillesbe — maga se tudja Axel. A királynéhoz szeretne rohanni, de a királyné ma nem várja Trianonban s az udvarnál ily sárosan, porosan nem jelenhetik meg. A Szent-lélek-templommal szemben lévő kis fo-gadó borozójába ül hát. Várja Hansot, az ímasát, hogy átöltözhessenek, a kis szobába, melyet az első emeleten bérelt s aztán siethessen a palotába. A délutáni fogadásra jökor jön éppen.

Miközben ebédel, egymásnak adják a kilincset a fogadó vendégei. Itt, a palota tőszomszédságában senki se mer hangosan örülni. De Axelnak feltűnt, hogy az emberek némán, sugárzó arccal ölelik meg egymást.

— Mily gyengédek ma a civakodó franciák! — gondolja s lassan töltö-geti poharába az aranyszínű bort.

Három óra felé elcsendesedik a fo-gadó kisterme... Axel hátradől szé-kében, kibámul az ablakok! A távolból idevilágító tetőt nézi. A királyi palota zöldespatinájú tetejét.

— Vajjon mit csinál most a királyné? Mit gondol? Mit érez? — Axelt kimond-hatatlanul kínos érzés fogja el: a tehe-telenség fojtogató érzése.

— Nem segíthetek rajta — gondolja kétségbeesetten — nem tudom feltar-tóztatni az árt, mely ma reggel szét-rombolta a gátakat... Pedig, hogy szeretném elvinni, elragadni! Ljundba szöktetni vagy a fjordok közé, egy csendes kis szigetre... Az emberek ma repülni tanulnak. Miért nem száll-hatunk ketten egy nagy kék lég-gömbbe? Olyanba, amelyet a Mont-golfier-fivérek repítettek fel nemrég. Repülnénk, repülnénk. Mikor a felhők közé érünk, elvágunk a köteleket... És Axel zsebkéséért nyúl.

— Most! — mondja a királynénak, aki mellette áll a léggömbben — most vágom el a kötelet... — Halk nyikor-gás s a léggömb megmozdul. Kimond-hatatlan könnyen száll magasra, ma-gasabbra... Idegen kék világba,

melynek nincs kezdete, nincsen vége, nincsenek földi súlyai...

— Méltóságos gróf úr — szólal meg egy hang s Axel a felhőkből a földre-pottyann... Inasa áll előtte.

— Bocsánatot kérek a késésért, — mondja — de a postakocsi oly lassan ha-ladt, hogy akár gyalog is megtehettem volna az utat ezalatt az idő alatt... Párizsból tömegesen jöttek a menekül- lők, innen meg szaladtak Párizsba a kiváncsiak, a Bastille romjait bá-mulni... A poggyászt felvittem a szobába — s mialatt a keskeny lépcsőn felfelé tartanak a szoba felé:

— Legtöbbet Polignac hercegné fő-méltósága miatt kellett álldogálnunk. Két hintón utazott kíséretével. Másik két hintó vitte a poggyászt. Epp ak- kor tértek le az országról egy mel- lékútra, mikor már a postakocsival jöttünk...

Axel megáll egy pillanatra... Po- lignacné menekül. A királynét cserben- hagyva, fut az az asszony, aki Mária Antóniának köszönhet rangot, pénzt, mindent!

De az udvarnál másnap reggel Axel megtudja, hogy nemesek a hercegnő menekült. Eltávozott a király öccse, eltávozott öreg nagynénjei is.

— De mi maradtunk, úgyve. Fersen gróf! — szólal meg Axel hátamögött egy ismerős hang s mikor Axel meg- fordul, Lamballe hercegnőt, a királyné régi barátnőjét pillantja meg.

— Visszatért! — kiált Axel. — Ó, ha tudná, hogy örülök ennek! — s Lam- balle asszony keze fölé hajolva. — Kö- szönöm, hogy visszatért!

A hercegnő csodálkozva néz rá.

— Hogy megváltozott az a hüvös, tartózkodó ember! — gondolja s ezt mondja mosolyogva: — Nem természe- tes, hogy az ember ilyen időkben a ki- rályné mellett kíván lenni? Látom maga is itt van. Pedig nem is francia...

— Én már idetartozom — legyint Axel s hangjában olyan bánat vibrál, hogy a hercegnő felfigyel. Világos te- kiintetét Axel szemébe süllyeszti — egyik szeme ilyenkor bandzsit egy ki- csit, ami megható, gyerekes kifejezést ad neki — s elmosolyodik... Axel hangjából megtudott mindent.

*

Messze kint, ott ahol a versaillesi erdők rétekbe nyulnak, magános kis házat bérelt Axel. Onnan jár néha Trianonba, melynek kertje mind bi- zonytalanabbá válik. A falon át nagy kövek pottyannak az utakra. A pata- kot ismeretlen kezek úgy eltorlaszolt- ják este, hogy reggelre kelve árterület a fél-park. A tóban megrégezik a halakat...

A királyné mind ritkábban merész- kedik Trianonba. Barátnője, Lamballe hercegnő versaillesi lakosztályán talál- kozik Axellel. Beszélgetnek, zenélnek s

néha, — ha a hercegnő belső szobáiba vonul, — egymás karjaiba omlanak... De csak percekre. Versaillesben füle van minden falnak.

— Felgyújtasz s elbocsátasz! — mondja búcsúiknál a kétségbeesett Axel s a forró nyári napokon mindketten érzik, hogy ez a szerelem teljesülésre érett.

Axel még magánosabb, még elhagyatottabb lakásról álmodozik. Kis házról, ahová titkos úton eljőhet a királyné... Az alkony nemsokára úgyszólván korán leszáll. Közeleg az ősz.

— De mit hoz, vajjon mit hoz? — gondolja néha szorongva. Megelegszik-e a nép azzal, amit néhány hónap alatt kierőszakolt? Megelegszik-e azzal, hogy a Bastille lerombolása után halálraéremült nemesség önként lemondott kiváltságairól, hogy a király beleegyezését adta egy új, rendfenntartó szerv, a nemzetőrség felállításához s ennek parancsnokául kinevezte az amerikai szabadságharc hőst: Lafayettet, hogy visszahívták a népszerű Necker pénzügyminisztert?

Elég-e ennyi vagy még többet követelnek?

Ha ezen töpreng, oly szorongó érzés fogja el, hogy lóra kap, besiet Párisba s mint valaha régen, tizenhat éves korában, az utcákat járja, hallgat, fülel.

Hamarosan meggyőződik arról, hogy a párisiak sem mire se becsülik azt, amit eddig elértek. Le akarják mondani a királyt, felkoncolni a királynét — lépten-nyomon ezt hallja — elakarják söpörni mindenestül a régi világot, újat akarnak teremteni... És közben el akarják söpörni egymást is. Az új párt, a jakobinusok pártja — immár nem egyszerű politikai klub — megalkuvással vádolja az eddig legszélsőségesebbnek ismert Gironde-kerületi képviselőket, Mirabeau grófot, a nép bálványát pedig két-kulacossággal gyanúsítja. Az új pártnak új jelöltjei vannak. Neveik — Danton, Marat, Robespierre — vihar-előtti villámként cikáznak a sötét égen.

Igy telik el a nyár s az ősz oly meleg napsütéssel érkezik, oly színpompával, amilyenhez hasonlót nem láttak még a versaillesi kertek.

Nem tudva a kísértésnek ellenállni, Axel és a királyné ismét Trianonban találkoznak. A kihalt kertben, melynek útjain immár nem andalognak párok, melynek fái közt nem gyúlnak lampionok, sűrűből nem hangzik zene.

Szétrebbentek azok, akik mosolyogva sétáltak itt valaha, akik a fák alatt táncoltak, a kastélyban ettek, ittak, gúnyolódtak, gonoszokdaktak... A vihar első szele átfújta őket a határokon... A királyné körül esend és kihaltság támadt... Trianonban is, Versaillesben is, ahol a tükrök bánatosan vetítik a termék ürességét, ahol hallgatnak a spinétek és szürkehuzatokba burkoltan alszik a selyemkárpitú színház. Csak az órák járnak a márványlapú konzolokon. Csak a szalón nagy órája, melyet gyerekes-vidáman igazított valaha hátra Polignacné és Mária Antónia.

Jó lenne most is hátraigazítani, de nem lehet. Az óra könyörtelenül pergeti a perceket.

— Ha visszagondolok az elmúlt évekre — mondja Axelnak a királyné — nem értem, hogy bírtam azt a sok embert, az örök majálisat.

Axel meghatottan néz rá. Ez a gyermekes lény asszony lett végre. A szerelem asszonnyá nevelte.

Milyen jó lenne szerelemről beszélni vele ezen a káprázatos őszi napon. De nem lehet!...

— Királyném, — mondja Axel — tegnap egész nap Párisban voltam. Félelmetes dolgokat hallottam — és mert a királyné ideges, elhárító mozdulatot tesz: — Ó, nem azokról az ocsmányságokról akarok beszélni, melyek tudom: felséged fülelhez is eljutottak, hanem arról a hírről, melyet felségeitek legádázabb ellensége, az orleansi herceg bérencei terjesztenek a nép közt s mely szerint a király és az arisztokraták összevásároltatták a gabonát, külföldre küldték, hogy ott drágán eladják... A népet ez felbőszítette. A párisi utca...

— Köszönöm figyelmeztetését, Felsen gróf — szakítja félbe Mária Antónia, magasra emelve kis fejét, ahogy az udvari fogadtatásokon szokta. — Kérem, tegyen jelentést a királynak... Nekem azonban — szemel haragosan szikráznak — ne merjen többé gabonáról, Párisról, az orleansi hercegről beszélni! Ide azért jövök, hogy megtudjam... — s hangja elhalikul, tekintete ellágyul: — szeret-e engem, Axel?

— Mint virág a harmatot, mint csillag az eget, mint

Amint a fürdés a testet,

úgy üdíti és tisztítja a Chlorodont fogpaszta a száját és a fogakat. Különösen erős dohányzás, vagy füstös, száraz levegőn való munka után üde és kellemes érzést kelt a fogápolás Chlorodont fogpasztával.

Tehát:

Felkelés után és lefekvés előtt

Chlorodont Fogpaszta

pisztráng a patakot, úgy szeretem — feleli a férfi s nem törődve a veszéllyel, mely minden bokorból les rájuk, megöleli a királynőt.

A napsugár édes, mint a nemes bor, a virágágyak káprázatos színeiben égnek, az ősz pazar ünnepe ül, Axel és Mária Antónia utolsó trianoni délutánján

(Folytatjuk)

NIVEA-CREME *megfiatalítja bőrcét*

Társasági futár

Antonio Janigro és Ditrői Csiby József nagyszerű közös hangversenyt adtak a Zeneakadémián

A keleti frontról hazatért II. honvéd hadsereg parancsnokát, vitéz Jány Gusztávot Kállay Miklós miniszterelnök és vitéz Szombathelyi Ferenc fogadta (M. F. I. felv.)

Dr. Gál-Máté Ferenc szolgabíró és felesége, Ury Vilma, Biharkeresztes

Zarandiné (Kassai HOTIS) új országos egységet lőtt a Csillaghegyi MOVE emlékeresenyén

Solthay György

Pataky Jenő

A haditudósító század honvédtáborában rendezett a Magyar Művelődés Házában

Bliesi Tivadar és

Hosszú Zoltán (Dani há') (Hering felv.)

A Kormányzó Or. Öföméltósága Kolosváry-Borcsa Mihálynak, az Országos Magyar Sajtókamara elnökének, a Magyar Érdemrend közepkeresztjét acómányozta.

Albrecht királyi herceg a rádióban a Gyermeknap alkalmából nagyhatású előadást tartott. Az Egyesült Női Tábor Kulturális Szakosztálya a héten értekezletet tartott. Két érdekes előadás hangzott el, Havel Józsefné, a MANSZ elnöknője »A magyar leány előkészítése a családi életre« és Wohlfarth Olga »A leányifjúság bekapcsolása a társadalmi gyermekgondozásba« címen beszélt. Az érdekes témához hozzászólt még Kokas Eszter, dr. Madarász Erzsébet, vitéz Bodorné Czeke Vilma, Bernáthné Ullrich Irma és dr. Vörös Miklósné.

Alfredo Stendardo, az olasz követség sajtóattaséja Apórtól utcai házában cocktail-partyt rendezett. Az összejövetele hivatalosak voltak az összes Budapesten akkreditált követek és sajtóattasék.

Zrinyi Iлона emlékünnepeket rendeztek a leveleányok május 9-én. A műsor első részében Zrinyi Iлона életéből adtak elő jeleneteket és a kor hangulatát tükröző képeket. A második részben úde népi táncokat, népi játékokat mutattak be.

A Haditudósítószázad kiállítását vitéz nagybecsei Nagy Vilmos honvédelmi miniszter nyitotta meg a Vigadóban. Az előkelő közönség soraiban ott láttuk vitéz József királyi herceget, Antal István nemzetvédelmi propaganda-minisztert, vitéz Szombathelyi Ferencet, a honvédezerkar főnökét, vitéz Dálnoky Miklós altábornagyot, vitéz Jány Gusztávot, a II. honvéd hadsereg parancsnokát, Rákósy Béla altábornagyot, vitéz Bély Alajos altábornagyot, az ifjúság országos vezetőjét, Tasnády-Nagy Andrást, a képviselőház elnökét, Homonnay Tivadart, Budapest Székesfőváros főpolgármesterét, Jagow német és Unaydin török követet.

Eysen Irén a Zeneművészeti Főiskola nagyertermében megtartott ária- és dalestje műsorában nagy sikerrel szerepelt Krisztián M. — Bors Darázs József, Levendulák című dalával.

A Kolozsvári Nemzeti Színház Voinovich Géának, a nagy magyar íróknak és költőknek egyik legnagyobbvonalú alkotását, a »Magyar Passió-ját« adta elő hűsvétkor. Kolár Mária, a Kolozsvári Nemzeti Színház legkiválóbb drámai művésze alakította Mária szerepét.

A »Székely Népe« című Sepsiszentgyörgyön megjelenő kitűnő napilapársunk szép, tartalmas beszámolója között a napokban a »Magyar lányok fogalomtetele a rokkant hősköri« címmel a Sajtókamara Pátria klubhelyiségében megtartott impozáns ünnepségről, amelyen mult számában a Magyar Nők Lapja is a mozgalomhoz méltó keretek között foglalkozott. Nagy-Iváni Zoltán dr. jelent meg a »Székely Népe« képviselőtében s mint a lap budapesti munkatársának alkalmá volt személyesen érdeklődni földijétől, sepsiszentgyörgyi Sepsy Margittól, a mozgalom lelkes szervezőjétől további terveik felől is. Örömmel állapítjuk meg, hogy a szűkebb haza milyen testvéri összetartással tartja számon és méltatja a Székelyföldről a fővárosba került gyermekei hazafias megmozdulását.

Walder Emil követségi tanácsos, helyettes sajtófőnök Gábor Aron-utcai lakásán cocktail-partyt adott. A megjelentek között ott láttuk Ullein-Reviczky Antal külügyi sajtófőnököt és feleségét, Wolffot, a német követség sajtóattaséját, Stendardo olasz követet, Spisiak szlovák követet, Szentmiklóssy Antal rendkívüli követet és meghatalmazott minisztert, a külügyminisztérium politikai osztályának vezetőjét, Brunhoff követségi tanácsost, Nárav Antalt és feleségét, Okubo japán követet, Nelky Jenőt és feleségét, Danielssohn svéd és Wuorimaa finn követet.

Kádár Gyula vezérkar i. ezredes, a magyar királyi honvédezerkar VI. osztályának vezetője, estebédet adott az elmúlt napokban a Gellért-szálló különermében.

A Petőfi Társaság május 9-én felolvasóülést tartott a Tudományos Akadémián. Korniss Gyula elnöki megnyitójá után Baja Mihály mutatta be legújabb költeményeit, Sztinyai Zoltán elbeszélését olvasta fel. Közreműködtek még Szatmáry István, vitéz Bodor Aladár és Olty Magda.

Bolgar irónök látogatnak el néhány hét múlva Budapestre, a Ráskai Lea Irodalmi Társaság meghívására.

Schandl Károly titkos tanácsos legújabb könyve a héten jelent meg. Címe: »Isten nap-számosa.« Az érdekes munka szövetkezeti tanulmányokat foglal magában és társadalmi értékű tudományos hézagpótló mű.

Festetich Ernő és felesége szeptemberre várják a nyolcat.

A Ranelov Intézet ünnepi díszközgyűléssel emlékezett meg fennállásának ötvenedik évfordulójáról. A félévszázad munkáját hatalmas beszédében Szinyei-Merse Jenő vallás- és közoktatásiügyi miniszter méltatta.

A Budapesti Mozart Egyesület a Zeneakadémia kamaratermében előadást tartott. Az elnöki megnyitót szentkereszthegyi Kratochvil Károly nyugalmazott altábornagy, a Mária Terézia Rend lovagja mondotta.

Tömörkény István szobrát május 23-án leplezik le Szegeden. A szobor Tájny Antal szobrászművész alkotása.

Nagykálói Kállay Miklósné fővédnöksége alatt, a hacjárvak balatonai iskolaotthona javára, vitéz nagybányai Horthy István emlékére, Dorozsai Károly főkapnag vezényletével a m. kir. Honvéd Légierők zenekarának estjét, V. diszhangversenyt rendezti a Balaton Társaság a Magyar Művelődés Házában 1943. évi május hó 19-én este fél 7 órai kezdettel. »Az első találkozás« című egyfelvonásos darabban (Kép a szentmargitszigeti Orthopádszéki kórház életéből, írta: dr. Urbányi Jenő orvos orngy) a Szent Margitszigeten ápolit hadisérültek szerepelnek. A Honvéd Légierők zenekarának kíséretével énekműsorok adnak elő: Barabás Sári, Háromy Imre, Ignáth Gyula, Járay József, Nagypál László, Raffay Erzsébet, Rácz Vali, Prózát adnak elő: Kántor Béla, Krisztián Márta, Szép Ilonka, Pécsi Öregcsúfók. Az első fődíjot vitéz nagybányai Horthy István emlékének szentelik. A komoly műsorzámokat Bors Darázs József, a Balaton Társaság titkára jelenti be. A második felidőben dr. Legényei József konferál.

Fabinyi Tihamer, az Olasz-Magyar Kulturális Vegyesbizottság magyar kormány megbízottja, a bizottság Budapestben tartózkodó olasz tagjai tiszteletére a Dunapalota-szállóházban estebédet adott.

Április 30-án ünnepelték Svédországban a tavasz beköszöntését. A budapesti svéd követség is megemlékezett erről a napról. Peer Anzer sajtóattasé a svéd követség épületében teát adott, amelyen megjelent az egész budapesti svéd kolónia Danielssohn svéd követ vezetésével. A meghívottak között ott láttuk az olasz és brazil követség vezetőit és teljes személyzetét.

Margit királyi hercegnő és Erba-Ocscsalchi Sándor herceg az elmúlt héten tartották eljegyzésüket.

Szelezcky Zita Radványban pihen ki a Mária főhadnagy kétszázötven előadásának fáradságait.

Szilassy László tüzéradnagy rangban bevonult katonai szolgálatra.

A rádió zenei osztálya dr. Laczkovich János személyében új vezetőt kapott. A kitűnő orgonaművész már eddig is résztvett a Kivánagság-hangversenyek zenei anyagának összeállításában és az itt szerzett érdemeiért kapta elismerésül új állását.

Jalanti finn miniszter vezetésével kereskedelmi delegáció érkezett Budapestre. Tiszteletükre Aarne Wuorimaa finn követ ebédet adott. Megjelentek, báró Perényi Lukács, vitéz Kesserű István, Jankovich István, dr. Uhjász Kálmán, Szvatkó Pál, Hollósy Gábor

Virágos Budapest

Dulovits fotók

A LEGDRÁGÁBBHOZ

Nálad, te drága —
Mindig vigaszt kapok.
Ha a szívem fáj,
Ha a lelkem sajog,
Csak hozzád futok.
Csak rád nézek,
S hogy mi fáj, már tudod.
Nem faggatod, nem kutatod.
Homlokom szelíden
Megcsókolod.
A te ölelésed, a csóкод,
Már az is vigasz.
A legjobb, a legdrágább:
Anyám! — te vagy az!

SZEMES PIROSKA

TAVASZ TÁJÁN

Már beszédes csöndet ringat
A kék alkony fodros vize
És a nővő csillagokra
Feldobban az ember szíve.
Pattannak a rügyek halkán,
Minden kis rügy egy ifjú szív
És most a kis szív-hadsereg
Engem is új életre hív.
Pattanjatok, csepp kis rügyek,
Bennetek az örök élet!
Én is kibontom a szívem,
Mert benne most nóta éled...
Kibontom a szívem kelyhét,
Vigye dalom a bőjti szél,
Vigye át a kővároson
Amerre az én népem él.
Zengje el a tavasz hírét,
Zengje most a feltámadást!
Zengje, hogy a Názareti
Boldog útján erre is járt...
Pattanjatok, csepp kis rügyek,
Serkedjen a fű a réten,
Mint ahogy a szívem mélyén
Lobbot ver a piros vérem.
Pattanjatok, dalos rügyek!
Verjen csírát minden kis mag!
Bennem most milliő tavasz
Forradalmi bomlanak...
Legyek egyszer a Magvető,
Az ifjú tavasz kedvese!
Ki a nászba borult földön
A végtelen szerelme...

TÁBOR ISTVÁN

A LEGBÜSZKÉBB BÍBORNASZÁD

Mért nem lehet, mért nem lehet
Elűzni minden felleget,
S csak menny legyen, a tiszta kék,
Ki rám ragyog, aki szeret:
Szemed.

Mért nem szabad, mért nem szabad,
Hogy elhózd hozzám sors-szavad
S hogy itt találjon csókhazát
A legbüszkébb bíbornaszád:
A szád.

KISS GÁBOR

HUGOMHOZ

Milyen lehetsz most Te,
Rég látott Húgocskám?
Te kis rózsabimbó
Anyám rózsafáján.

Mondd, milyen hasonlat
Illik rád legjobban?
Talán ibolya vagy
Vadrózsabokorban.

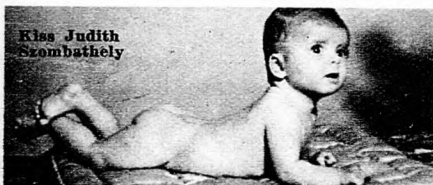
Talán kéknefelejt,
Csendes patak partján?
Vagy talán csillog vagy,
Sötét éj égboltján?

Mi illik Tehozzád?
Mi legyen a neved?
Oly szép vagy, nem tudom,
Minek nevezzelek.

Te biztos azt mondd,
Nevezzelek annak:
Szerető testvérenek,
Édes Húgocskámnak.

ENDREI GYULA

Kiss Judith
Szombathely

BABÁIM

Irtá: Saáry Évi kismunkatársunk (Budapest)

Van egy babám,
Az a neve: Arpádka.
Van kis blúza,
S szép rózsaszín nadrágja.
Legszebb dísz:
Rózsaszín fejkötője.
Mivelhogy még
Karonülő ökelme.
Másik babám
Keresztneve: Margitka.
Fényes haja
Szalaggal van befonva.
A nagy macskóm
Sárga szőrrel díszeleg.
A nagy feje,
Mint a labda, oly kerek.
Piros szalag
A nyakában, óh, de szép.
Szébbé teszi
Ökelme buksi fejét.
Kató babám
Kaucsukból van készítve,
Van nyaklánc,
Táskája és kis tükre.
Ruhában
Óh, de nagy a választék.
Van ott ruha,
Piros, fehér, sárga, kék.
Magyar babám,
Szép ráncos szoknyát visel.
A mellénye
Díszítve van zöld gyönggyel.
Selymes haján
Virágpárta díszeleg.
Az a kár, hogy
Öltöztetni nem lehet.
Többi babám,
Mint egy hüvelyk, oly kicsi,
Van ruhájuk,
Szobájuk és kis kocsi.
Kis elefánt.
Kacsa, kutya, mind övök.
Étkészletük
Hat babának épp elég.
És e csinos
Kis babáim nevel:
Mari, Kati,
Juci, Piri és Zsuzsi.
Babáimat
Tovább nem is sorolom,
Mert még utóbb
Elfogyna a papírom.

Utazás Szivárványországba

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl, egy igen magas hegy, annak lábánál egy nagy tó terült el. A hegy oldalában lévő barlangban éledgett, egyedül Talpas Matyi nagy békák között. Matyi szárnyú erejét és bátorságát hetedhétországban ismerte. Szegény volt, de mégsem zugolódott sohasem.

Történt egyszer, mikor Matyi éppen a tó partján halászatot, hogy egy gyönyörű tündér jelent meg előtte, aki így szót hozza:

— Már régen figyelem a te keserves életedet. Hallgass rám és gazdag leszel. Van egy ország, melynek Szivárványország a neve. Aki bejut ebbe az országba, gyémántpalotában lakhat, aranyhintóban járhat és úgy élhet, mint a kis király, baj és bánat nélkül. Ha gondold, hogy meg tudsz birkózni a hosszú és fáradtságos úttal, úgy indulj el azonnal — fejezte be szavait a csodaszép tündér, aki nyomban eltűnt.

Matyi elgondolkozott, majd felvette a földön heverő horgászbotját s haza indult. Amikor a kunyhóházhoz ért, magához vette fókását, tarisznyájába mézeskenyeret tett s útnak indult, hogy megkeresse Szivárványországot...

Matyi sokáig bolyongott a nagy világban, hiszen a tündér olyan hamar eltűnt, hogy még arra sem volt ideje, hogy megkérdezze tőle, merre is vegye útját. Óriás hegyeket mászott meg, mocsarakon és pusztaságokon verekedte át magát, mikor egy sátonnak vélt helyről hangos »iá, iá, iá« kiáltásokat hallott.

Matyi nem riadt vissza, hanem a hang irányában folytatta útját és a legnagyobb csodálkozására az esti szürkület halvány fényében a sátonnak gondolt helyen egy elnyújtózott szamarat pillantott meg. Azonnal hozzálépett, a szamar bójtos farkát csóválgatva, üdvözölte a feléje közeledő Matyit. Reggelre úgy összebarkóztak, hogy Matyi szamarháton tette meg a további utat Szivárványország felé...

Tovább mentek s egy kis mókus közeledett feléjük.

— Adjon Isten! — köszönt a szamar hátáról Matyi — mondd csak, kedves komám, mennyit kell még mennünk, hogy Szivárványországba jussunk?

— Óh!... már csak egy ugrás és már el is érte az ország várát, melyben a király lakik, gyönyörű leányával...

Matyi hamar észrevette a vár égne meredő szép bástyáját. Rövidesen a vár kapujához érkeztek, ahol a vár lakói nagy örömmel fogadták a nagyfülü csacsit, a hátán déleg Matyival. A király is megjelent, aki figyelemmel hallgatta meg a messi idgenből jött Matyi beszédét. Felvitette a várba és bemutatatta szép lányának, Hajnalnak, aki nem volt más, mint a szép Tündér, aki Matyit próbára tette, eljő-e érte Szivárványországba. Az ősz király látta, hogy Matyi megérdemli a királykisasszonyt, áldását adta rájuk és félországát adta hozományul.

Talán még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Pallaghy Mihály

357. NÉMET NYELVLECKE

Megváltjuk a menetjegyet:
A Fahrkarté-t, kis pajtás,
Jön a kalauz: a Schaffner,
Ha itt van az indulás.

1. die Fahrkarte (olvasd: di fárkarte) a menetjegy.
2. der Schaffner (olvasd: der saffner) a kalauz.

Katona Lajosika,
Kőréstarcái-tanyák

Täuber Elvira, Bpest

Balog Attila, Pászto

Kling Zolika,
Budapest

GYERMEKPOSTA

Kocsis Pisti és Anci. Nagyon kedves, hogy olyan szorgalmasan írogattok, gyerekek. Hát még az a nagy rejtély! Igazán nagyon meg vagyunk elégedve veletek. — Csattár Aranka. Köszönjük a szép képeslapon küldött üdvözlőt. A két halvány táncoló nyulacska jó kedvét majdnem megirigyeltük. — Bekó Klárka. Szeretettel gondoltunk rád, Klárkám, a húsvéti ünnepen s örömmel nézegettük legutóbb küldött szép képeslapodat. A szeretet fénye csillog rajta, mint annak a szemébl, aki küldte. — Imre Lajos. Pajtkánk, levélkédre csak annyit írunk: örömet örömmel fogunk viszonzani. Addig se légy türelmetlen. — Gács György. Szívesen teljesítjük kívánságodat és ígérjük, azonnal munkatársaink közé fogadunk, amint valamelyik munkádat közöljük. Ez a két versike olyan könnyű, mint a hópehely. Ugyanazt ismétli, amit elzengtek már róla nagy és kis költők. »Elofvadt a hó, nyílik a hóvirág, S minden fa felveszi elhullott lombját.« Mondó, hány ilyen versikét olvastál már? Mi se szerit, se számát nem tudjuk a hasonló verseknek. — Kedves kis olvasóinkat szeretettel öleli Eta néni és Elek bácsi.

FEJTÖRŐ

Beküldte Gődözy Ottó kismunkatársunk (Kassa)

1	2	3	4	5	6
2					
3					
4					
5					
6					

1. nemzet
2. nép
3. nem jó, betűhízával
4. V S Z
5. Édes Zoltán
6. mássalhangzó

HÁZTARTÁS

BORJÚTÜDŐ CITROMMAL. Kell hozzá borjútüdő, szív, fodor, vöröshagyma, húsle, citromlé, só, bors, citromhéj, liszt. Forró zsírban megpirítunk két kanál lisztet, vagdalunk bele félfej vöröshagymát, megpirítjuk. A borjútüdőt, szívet és fodrot megfőzzük, felvagdalkjuk és előbbiekhez vegyítjük. Húslelével felöntjük, megsózzuk, belevagdalkjuk egy negyed citrom héját, de csak a külső sárgáját, mert a fehér része keserű, citromlelével ízlés szerint savanyítjuk, egyszer felforraljuk és citromszeletekkel, főtt makarónival tálaljuk.

BURGONYAKARIKÁK GOMBÁVAL. A burgonyát meghámozzuk, vékony karikára felszeleljük, megmossuk és szárazra töröljük. Nagy tepsi zsírral vagy vajjal kikentünk, egysorosan beletesszük a burgonyát. A gombát megtisztítjuk, megmossuk, a szárazakat apróra elvagdalkjuk. A gombafejekbe kevés vajat teszünk, rájuk a gombát a burgonyára, megsózzuk, néhány kanál tejjel meglocsoljuk és forró sütőben kisütjük. Fejes salátát adunk mellé.

BAJOR SERTÉSKARAJ. A karaját kiverjük, besózzuk, borsózzuk, morzsával meghintjük, hirtelen kisütjük. Egy lábakában 4 deka vajat, 3 deka reszelt hagymát kevés vöröspaprikával és 3 deka szalonnával párolunk, a kisütött karajokat beletesszük, kevés vizet öntve alája 20 percig pároljuk, 1-2 deci tejjel 1 kanál liszttel elkeverünk, ráöntjük, felforraljuk, tetszés szerinti körettel tálaljuk.

SALÁTAFOZÉLEK. Vajból és kevés lisztből híg rántást készítünk, keveset pirítjuk és kevés piros paprikával hintjük meg. A salátát megmossuk, ujjnyi csikokra szeleteljük, beletesszük a rántásba és zöldség- vagy húslelével feleresztjük. Megsózzuk, puhára főzzük, tálaláskor 1 deci tejjel meglocsoljuk és forróan tálaljuk. Aki savanykásan szereti, kevés citromlevet önthet hozzá.

TURÓS OMLETT. 5 egész tojást felverünk, mint a rántotta készítéséhez szoktuk, megsózzuk és 20 deka túrót, valamint 2 deci tejet keverünk hozzá. A palacsinta-sütőben kevés vajat olvasztunk fel és túrós keverékből négy omlettet sütünk ki. Paraj vagy sóska főzelék mellé tálaljuk.

KIRANTOTT TÖK. A nagyon gyenge tököt megtisztítjuk, magvas belsőrészét kikaparjuk és ujjnyi vastag karikára szeleteljük fel. Tojásban, zsemlemorzsában megforgatjuk és forró vajban vagy zsírban kisütjük. Forróan tálaljuk. Gombamártást adunk mellé.

BLINIS: 60 deka lisztet átszítva tálba tesszük és jól átmelegítjük. 30 deka burgonyát sós vízben puhára főzzük, megtisztítjuk, szitán áttörjük. A burgonyát, 3 deka élesztőt, sőt, 2 tojás sárgáját másfél deci langyos tejet a liszthez keverünk és nagyon jól kidagasztjuk. Dagasztás közben 6 deka felolvasztott, langyos vajat adunk hozzá. Amikor a tészta a vajat teljesen felszívta, a hólyagosra dagasztott tésztát belisztezzük és letakarva meleg helyre kelni tesszük. A megkelt tésztát lisztezett táblán hüvelykujj vastagságra elnyújtjuk és nagy pogácsaszúróval kivágjuk. A kis lángosokat újra kelesztjük. Ha megkeltek, nem túl forró zsírban mind két oldalukon pirosra sütjük. A kisült lángosokat tejjel elkevert sonkával vagy reszelt sajttal tölve tálaljuk. Jó egész tészta, vagy vacsorára tea mellé is kitűnő és kiadós.

Ágytoll olcsóbb!

Tarkatoll, fosztani való 90 fill. **JOBB, APRÓ, PUHA 1.80 P.** ennél is jobb 2.40. Sz. fosztottas 3.-, jobb 3.60 P. Fehéres fosztott 4.80, jobb 5.80, még jobb 6.80. **FEHÉR FOSZTOTT LIBATOLL 9.-,** jobb 10.-, még jobb 11.- P. **EGÉSZ PEHELYEST 11.-** P-től kg-ként szállít 5 kg-os postacsomagolásban **BÉRMENYVE,** utánvétellel. Köztisztviselőknak 3% engedmény. **TÓTH SÁNDOR ÁGYTOLLVÁLLALATA, KISKUNFELEGYHÁZA,** Zombor-utca 3. szám.

SZALONNÁS GOMBÓC. Négy zsemlyét kockára vágva ¼ liter tejjel meglocsolunk, 5 deka füstölt szalonnát apró kockára vágunk, 8 deka vajat habosra keverünk 2 tojás sárgájával, sőt, törött borst, a zsemlyét, szalonnát és a 2 tojás habját mind összekeverjük. Egy szalvéta közepét jól megkenünk zsírral akkor területen, hogy a masszát ráhelyezve és lazán összefogva a kenőcs, mindenütt érje a zsír a tésztát. ½ óráig sós vízben főzzük. Ha kivettük, szitára tesszük, kibontjuk, vajban vagy zsírban pirított zsemlyemorzsával leöntjük.

HÖLGYEIM!

egyszerre 130 kötött
MUNKÁJÁT VÉGI EL
„RAPID” SUPER kézi kötőkészülék

A XX. század szenzációja! Munkája kézimunka. Minden minta kethető. Néhány óra alatt köthet pulóvert, blúzát vagy ruhát. Kezelése egyszerű. Ára P. 62.10. „Rapid” (98 tűvel) Ára P. 49.30. Kérje 13 ismertetőt. Aruforgalmi Kft. Budapest, IV., Sütő-utca 2., félemelet 3. szám. TELEFON: 183-365.

SPANYOL MADAR. 12 dekás borjú, vagy sertés combszeleteket veszünk, a húst kiveregetjük, egy vékony csik szalonnát, ugyanolyan nagyságú petrezselyemgyökért, sárgarépát és uborka-szeleteket teszünk a húsrá, megsózzuk, becsavarjuk, fehér cérnával átkötjük a töltelékeket. Lisztbe mártjuk, forró zsírban kisütjük. Amikor valamennyi kisült, lábasba lerakjuk és a következő mártást öntjük rá. Abban a zsírban, amiben a töltelékek sülték, egy kávéskanál lisztet, 3 evőkanál tejfölt és egy pohár vizet öntünk, megsózzuk, kevés borst és piros paprikát szórunk rá, felfőzzük és ráöntjük a húsrá. Fedő alatt puhára pároljuk. Rizs-körítéssel tálaljuk.

SÁRGARÉPA TORTA (liszt nélkül). 3 tojás sárgáját, 12 deka cukorral habosra keverünk, 12 deka reszelt sárgarépát, 12 deka darált mandulát, vagy mogyorót, 3 tojás keményre felvert habját adjuk hozzá. Kikent, lisztezett tepsibe tesszük és megsütjük. Amikor a tészta kihült, hosszában ketté vágjuk, megtöltjük krémmel, a tejet is krémmel vonjuk be. **KRÉM:** 2 egész tojást, 2 szelet csokoládét vagy 2 evőkanál kakaót 14 deka cukorral habútnál sűrűre befőzzük, 14 deka vajat adunk hozzá, jól kikeverjük és töltésre felhasználjuk. Ha nincsen csokoládénk, vagy kakaónk, úgy tiz deka mandulát vagy diót veszünk helyette.

ÉTREND

MÁJUS 11-20-ig

-
- 11. KEDD.** Ebéd: húsleves, főtt hús, sós-kamartás, rizskörlet, aranygaluska. Vacsora: pirított borjúmáj, párolt burgonya, fejes saláta, gyümölcs.
 - 12. SZERDA.** Ebéd: zöldborsóleves, töltött palacsinta. Vacsora: kalarábébecsinált bányahússal, kompót.
 - 13. CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: gulyásleves, tiri-rires. Vacsora: paraj tükörtorjással, sajt, retek.
 - 14. PÉNTEK.** Ebéd: spárgaleves, darmetelt. Vacsora: kirántott ponty, burgonyasaláta, liptói, retek.
 - 15. SZOMBAT.** Ebéd: sóska-leves, párolt felsalszelet, zöldborsófőzelék, csempimész burgonyatésztával. Vacsora: rakott spárga, párizsi ecettel és hagymával.
 - 16. VASÁRNAP.** Ebéd: borjúcsontleves, borjúnaturselet, burgonyapüré, fejes saláta, puncstekercs. Vacsora: sonka, körített liptói, retek, sajt, gyümölcs.
 - 17. HÉTFŐ.** Ebéd: Húsleves, főtt hús, egresmártás, pirított tarhonya, kejt-kifli. Vacsora: gombásrizs, fejessaláta, sajt, retek.
 - 18. KEDD.** Ebéd: tejszószos petrezselyemleves, töltött kalarábé, túrósertés. Vacsora: krumplipaprikás virslivel, fejessaláta, gyümölcs.
 - 19. SZERDA.** Ebéd: spárgaleves, lekváros-gombóc. Vacsora: felvágott, liptói, retek, gyümölcs.
 - 20. CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: zöldségleves, kirántott bányai, zöldborsófőzelék, egreslepeny. Vacsora: tojásomlett spárgával, öntött saláta, sajt, retek.

Családi kör

Kertkultúra

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

A FRONT VISSZHANGJA

Tábori posta hozta ezt a verset, Sepsy Margit akezőjára válaszul

NEGYVEN LEÁNY

Mind fiatal, mind mosolygó, mind vidám. — Magyar sorsuk kis szívükből mit kíván? Negyven leány fogadalmat eskütt tett, Aldja meg az Isten e halk esküket. Asszony lesz a negyven leány s a párja Olyan vitéz, ki a frontot megjárta. Ha béna is, hogyha vak is, szeretik, Friss kenyérről, asszony-csókkal etetik. Ez a negyven, áldott szívű magyar lány Az itthoni élet hőse valahány. A csók ízét, melegét nem keresi, Akit szeret, a lelkével szereti. A fajtánk ő!... Egri csillag az égen, Őket nézem a gyilkos harc hevében. Joga lenne azt szeretni, kit akar, De a szíve dobbanása is magyar, Béna hőnek, vak vitéznek párja lesz. Mert a magyar sors most tőle várja ezt! Negyven leány fejlődözze életét, Fejük küldi áldott szívét, énekét, Megesküdött: oldalunkra odaáll, Ha bánás is, nem ér utól a halál. Messzi frontról nékik most mi üzenünk: Negyven leány, két kezével áldjon meg az Istenünk!

Schwerlichowszky Antal

LEVELEK A FRONTRA

Tisztelt zászlós úr!

Ismeretlenül írok Magának. De, — úgy érzem, válaszolnom kell egy levélre, amely nem nekem lett címelve. — Elmondom miért...

Április 31-én kezembe akadt az Ön levele, melyet egy ismert lap főszerkesztőjének írt s melyben elismerését fejezi ki azért, hogy a fiatal lányokat erélyesen lebeszéli a szinipályáról. Ön szerint, ma komolyabb idők élünk s ma a fiatal lányok vállalkozóknak betegapó-lásra, vagy hadiárva gyermekek gondozására, Önnek teljesen igazra van. Hogy azonban néhány felelőtlen színésznőjelölt miatt a magyar lányokat nem lehet általánosságban komolytalannak s a mai idők meg nem értőknek tartani, azt az alábbiakban bizonyítom.

A múlt héten egy délután félig hivatalosan, félig érdeklődéssel elmentem egy leánygyűlésre, mely ösztönre meghatott. Komoly férfiak vezetésével 38 kedves, fiatal, egészséges magyar lány tett fogadalmat, hogy kölcsönös megtetszés esetén hadirokkantakhoz mennek feleségül, kiket női lelkük minden melegével fognak gondozni egy életen át s kiket szeretettel s önfeláldozással vissza fognak vezetni a jövedvő, egészséges emberek közé. Igen, ezt láttam, ezt hallottam könnyekig meghatva. És tudom, hogy ehhez a 38 lánynak még száz és száz lány fog csatlakozni s az ő és lelkes vezetőik híret meg fogja tudni az egész világ, mert a magyar lányok méltók azokhoz, akik életüket és épségüket kockáztatva küzdenek mindnyájunkért.

Csak ezt akartam megírni, köszönöm, hogy meghallgattat s csak egyre kérem. Mondja el bajtársainak is s ha csak egy derék magyar fiúnak felderül az arca, akkor nem írtam meg e levelet hiába.

Testvéri üdvözléssel:

Egy magyar honleány

KEDVES HŐS HONVÉDEK!

Kedves hős honvédek! Egyszerű leányka vagyok Értetek minden nap buzgó imát mondom. Érzitek? Frontra száll könnyes sóhajom, Győztes hazatérés, ez minden óhajom. Mi az, amit küldjek mégis? Hogy segítsek harcolni én is! Adhat valamit egy szegény kis leány? Hogy öröm ragyogjon minden honvéd arcán! De megvan már valami, akac S készül a sok apró tábori csomag. Szétszotom köztetek féltett kincsemet, Bátoraltan, égő, tűzpiros szívemet. S ha eljut ajándékom Nagy-Oroszországba, Kérlek, vigyázzatok minden kis csomagra. Mert van benne szeretet, vigasz és megértés. Meg ezernyi lángoló nagy kérdés. Lázás homlokokra jó hős simogatás. És a győzelemhez köszikla akarás! Csomagoltam be rengeteg féltést, Meg vidám kacagó, tiszta nevetést. Annak, ki ott egyedül érzi magát! Küldök epedő, szerelmes sóhajtást! Honvédek, ha megkapjátok szívemet, Írjatok gyorsan: »a csomag megérkezett, Ki vagyok én? Levelem megmondja. Minden hős honvédnek büszke, kicsi huga!

Kiszely Emília

SZERKESZTI: SZILÁGYI JÓZSEF
BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS KERTÉSZETI IGAZGATOJA

A babéria (*Laurus nobilis*) szaporítását dugványokról végezhetjük, de ha hozzá lehet jutni, frissen szedett magvokról is szaporíthatjuk. A kis növények megfelelő trágya-ágyagos talajra kültetve, elég hamar fejlődésnek indulnak, sőt ha így neveljük, kültetve de ősszel nem szedjük föl becserpezésre, hanem figyelmetesen a nevelő helyet teleteljük rövid idő alatt koronát is nevelhetünk belőle. A koronás fácska nevelésénél az oldalhajtásokat egy-két levélre visszametszünk törzserősítő csapnak és csak akkor távolítjuk el véglegesen, amikor már a törzset kineveltük. Ha már elértük a kellő magasságot, e fölött 6-8 rügyre visszametszünk és az előtörő hajtásokból kineveljük a koronát. Ugyanígy módon, de az oldalhajtások kinevelésével piramis- vagy gualaakot is nevelhetünk. A visszametszést mindig télen kell végezni, a nyári metszés csupán a koronából vagy a piramisoszlop testéből kinyúló, az alakot zavaró hajtások visszavágására szorítkozzunk. A babéria nem kényes, egy-két fős hideget is elvisel, teletelése ne történjék meleg helyen, mert akkor könnyen meglepi a leveleit a nehezen pusztítható pajzstetű. Ezért hidegházban 3-4 C° hőmérséklet mellett sikerül jobban a teletelése. A hidegen teletelt babéria egészséges hajtásokat fejleszt és nyáron edzette növekedik. Az egészséges, idezőlő lombzat fejlődésének egyik feltétele a bőséges öntözés, még télen sem szabad szárazon tartani, mert levelei hamarosan megsárgulnak, tartasuk tehát a fölcjé állandóan nyirkosnak. A babéria trágyaigényes növény. Földkeveréke nehéz, de jó vízet-áteresztő talajból álljon. Az agyagnak és a marhatrágyszórónak nem szabad belőle hiányozni. Meghálálja, ha nyáron több ízben megtértrágyalevezzük. Augustus hónap közepe után azonban már nem kell trágyalevezzni, mivel a túlkészön fejlődő hajtások nem tudnak kellőképpen beérni. A fagyok elmúta után szabadba vihethük, de ne állítsuk azonnal teljes verőfényre, mert levelei megégnék, hanem néhány napra — míg megszokja a friss levegőt és a világosságot — tartuk árnyékos fák alatt. Az idősebb növényeket nem szükséges évenként átültetni, elég akkor, amikor az edényük korhadni kezd. A babériát díszítésre szoktuk használni, rencserészt párosan alkalmazzuk. Nem túlfűtött helyiségekbe, inkább télikerékbe való kitűnő díszítő növény. Leveleit koszorúképzésre szoktuk használni. Pajzstetves növényeket permetezzünk meg jól vízzel és fűtassuk be a leveleket pyrethrumporral. Néhány napig hagyjuk rajta a pyrethrumport és csak mikor már a porból fejlődő mérgező anyag a pajzstetveket megölte, bőséges permetezéssel mossuk le. Néhányszor megismételjük ezt az eljárást, hogy minden tetű biztosan elpusztuljon. Csak a friss pyrethrumport alkalmas a védekezésre.

U. L.-né, Kispeszt. Május hó első felében kilteltük a kevésbé fagyérzékeny konyhakerti palántákat, így pl. a korai kelkáposztát, virágkelt, káposztát, vöröskáposztát, kalarábét és egyéb palántákat. Legjobb borult, esős időben végezni a kiltetést, vagy ha az időjárás napfényes, akkor reggel és esti órákban ültetünk. A kiltetett növényeket jól be kell iszapolni. A késői fagyok elmúta után ültetjük ki a fagyérzékeny konyhakerti növényeket, pl. a paprikát, paradicsomot, tojásgyümölcsöt. Ezzel a késedelemmel semmit sem veszünk, mert a növények addig is tovább fejlődnek a palántahelyükön. A paprikát mindig párosával ültetjük, legjobb, ha már tüzeldéskor így tüzeldjük.

A tökfészteket — ugorakgyásokokat elkészítjük és a hónap közepe után elvetjük a magvakat. Az elsőveit dinnyepalántákkal is megvárjuk a jó idő állandóságát és csak akkor ültetjük. A kobakosok mind trágyaigényes növények, fejlődésüket jó érett marhatrágya földkeverésével biztosítjuk.

A veteményezést tovább folytatjuk, vetünk ismételtan babot, retket, salátát stb. A futóborsó mellé cserjés nyesevédkből karót teszünk. Folytatjuk a kapálást és a gyomirtást.

KEDVES ELŐFIZETŐINKNEK és olvasóinknak, akik a húsvéti ünnepek alkalmával jókívánságaikkal kerestek fel, halásan köszönjük és szívből viszonzozzuk figyelmességüket.

ÚJ KÖNYVEK. *Vadnay Dezső* kitűnő itjúsági regénye, *Jeney Jenő* rajzaival, *Mihászna Gyurka kalandjai* címen jelent meg. Ebben, friss írás, amelyet a magyar ifjúság élvezettel fog olvasni. Másik most megjelent könyve mesék gyűjteménye *A búvós suba* címen, amelyet szintén *Jeney Jenő* pompás rajzai díszítenek. Külön értékük ezeknek a meséknek, hogy nemcsak szórakoztatják, hanem meg is gondolkoztatják a gyermekeket. Mindkét könyv határozott érték, amire felhívjuk olvasóink figyelmét.

HIMEN-HIREK. *Bordás Tecát*, Abony, eljegyezte *Bárány Béla* póstatizt gyak., Békéscsaba. — *Juhász Edith* és *Telefay József* a maglódi r. kat. plébániatemplomban örök hűséget esküdött. — *Sarok Piroksa* és *Vizoviczky József* a jőzsefvárosi plébániatemplomban házasságot kötött. — *Havassy Gizella* és *Szathmáry Lajos* örök hűséget esküdött a csíkszeredai r. kat. templomban. — *Fodor Ilonka* és *Fekete Ferenc* méneskari törzsörömmester örök hűséget esküdött a regőcei r. kat. templomban.

A NŐK *ny sokat állanak a tükör előtt mégsem ismerik önmagukat. Az a nő, aki tudatosan ápolja szépségét, csak Hormocith »B« krémét használ, mely ma már a legszárabb arcbrő hölgyek közt is a legnagyobb népszerűségnek örvend.*

ÚJ KISMAGYAROK. *Gombás Tibor*, a Ganz Vilámossági Rt. főfelügyelője és neje, Budapest, Tiborkajuk mellé *Judit Mária* kislányuk született. — *Szabó Lajos* ref. lelkész és neje, Prónayfalva, *Klára Ágota* kislányuk született. Keresztszűők: *Szegedy Benő* a. ü. jegyző és neje, *Gacsályi Pál* főjegyző *Huntsófalva*, *Bacsó Ida* Kiskúnhalas, *Hagyó József* földbírtokos és neje, *Nemeske*. — *Reményi Lajos* és neje, Magyarbányhegy, *Lalika* és *Zoltánka* kislányuk mellé *Ildikó Mária* kislányuk született. — *Komáromy Sándor* és felesége, *Klekker Irénkének*, *Süttő*, *Zsuzsika* kislányuk született. — *Ruzsin Ferenc* és neje *László Mária* kislányuk mellé *Károly Ferenc* kisfiuk született.

IN MEMORIAM. *Darabos Béláné* szül. dunaszentgyörgyi és ényü Dömötör Mária 72 éves korában Mátyában elhunyt. — *Bige Bertalan* nyug. városi végrehajtó 59 éves korában Nyiregyházaán ehalálozott.

Ha nem jöhet kezelésre, a régi, jó Vitacit-ban

házhöz szállítjuk a szépséget!

Vitacit arcpakolás,

mitesszeres, pórusos, pattanáshajlamú, fénylő arca, hetenként 10 percre, egyedül felkenni. Hatása azonnal látható. Hónapokra elegendő készlet. P 6.72

Vitacit bőrtápláló,

hormonkrém, száraz, érzékeny, húzódo arca, ráncok, szákalakak ellen. Valóságos áldás. Nagy tubus. P 6.65 minden szűben. Érzékeny arca a legjobb. Próbálja meg!

Vitacit arcpuder,

Nagy doboz reklámára P 3.02

Kérje szaküzletekben, ha nincs, rendelje meg a főraktárból: **LORÁND KOZMETIKA**, Budapest, Mussolini-tér 3.

„Arcápolási Tanácsadó”, rajzos utasítások arcápoláshoz és masszázshoz — ingyen és bérmentve

Sepsy Margitnak a »Magyar Jövőért Küzdő Leányok« akciója mind több és több fiatal leányt vonz a nemes célú mozgalom táborába. Az új tagok névsorát közöljük: Skoff Erzsébet, Dombóvári Magda, Nagy Mária, Fekete Zsuzsanna, Benkő Rózsika, Laborci Irén, Szabó Katalin, Bary Irénke, Horváth Ilonka, Csongor Aranka, Konkolits Zsuzsanna, Tascheuer Lili, Szalay Erika, Szalay Gabriella, Nagy Zsuzsanna, Sebestyén Adél, Francsek Gizella, Matók Ilonka, Szegedy Ilonka, Herschauer Ilonka, Ács Margit, Szalay Zsuzsanna, Farkas Ilonka, Kurcs Mária, Brittig Teréz, Andóci Margit, Zsibrák Erzsébet, Cszimadia Zsuzsanna, Polgár Erzsébet, Noszkay Stefánia, Horváth Gizella, Bőjthe Margit, Román Izabella, Hegyi Ilonka, Székely Kató, Méri Annuska.

Sz. Józsefné úrasszonyak válasza Sepsy Margit: A Magyar Nők Lapján keresztül küldött végtelenül kedves sorait Papp Jenő főszerkesztő úr engedélyével én is itt köszönöm meg. Hálás örömmel töltött el, hogy felvetett eszemem nemcsak leánytársaim szívében talált megható visszhangra, hanem az asszonyok szívében is. Nagyon köszönöm, hogy megírta nekem, hogy már maga a felhívás is életet s — örömet jelentő mosolyt varázolt annak a szomorú hős honvédek az arcára és elűzte lelkéből a marcangoló kétkedést. Ez a felvillanó mosoly új hitet és erőt ad nekem és leánytársaimnak, hogy Isten segítségével nemcsak egynek, kétnek, hanem a többieknek, az összegek szívében ezt a megdermedt boldogságot, megelégedést tudjuk életrehozni. Száznál több magyar leánytestvérem csatlakozott mozgalmunkhoz. Tudatában vagyunk hivatásunknak és legszentebb kötelességünknek, annak, hogy mi adhatjuk vissza nekik a szeretet által valószínűleg emberi boldogságot, a szeretet által megvalósítható családi élet örömeit, nyugalmaikat. Amit elvesztettek az érettlünk való harcokban, azt szeretnénk mi visszaadni hősi honvédeknek szeretetben.

Honvédeknek hősi harcát segíti a hadigondozási bélyegek használatával!

Használja a hadigondozási bélyegeket!

Hazádnak rendületlenül. Örömmel köszöntjük szeretetért szeretettel, jó kívánságait jó kívánsággal és külön hódolattal emelünk kalapot önzetlenség előtt. A gyermeki engedelmesség ebbe a finomszövésű kendőjébe burkolja bele a szívét, hogy eltitkolja a forró vágyait, amely minden fiatal életben örök törvényt szerint kivirágzik. A keményen lefektetett lázadáson keresztül is halljuk hevesen kalapáló szíve dobánásait, amiről tudomást kell venni, mert a gyermeki önzetlenségnek is van határa, amikor semmiféle el fogadható, megindokolt ok nem állhat útjába, hogy ne gondoljon a maga egyéni boldogságára. Edesanyja is élt ezzel a joggal, tehát a gyermekektől se kívánhatja, hogy az ő kényelméért mondjon le a családi életéről. Addig, míg személy szerint nem hivatkozhatik valakire, aki élete társulát fogad, ez a probléma lassan, zajlatlanul sodorja a kifejlődés felé s addig könnyű az engedelmesség és lemondás szelid könnyeivel lemosni arcáról a szomorúságot. Igazi erőre és helytállásra akkor lesz szükség, ha életkérdéssé nő és meg kell értetnie, hogy nem térítheti el senki a nő legszebb, legszentebb hivatása vállalásától. Tulajdonképpen ekkor lép az anya nyomdokaiba és viszi tovább az ő életét. Csak jöjjen az a férfi, aki érdemes egy tiszta szívű, dolgos, komoly leány szerelmére, szeretetére. Ne féljen, induljon neki bátran az életnek s ha kell, védelmezze hősiessé a boldogsághoz való jogát. — A reklamált »Házartás magassiskolája« könyvet már elküldtük. Megkapta? A bekötési táblák elkészítése körül akadály állott elő, amennyiben a könyvkötő hosszú ideig nem kapott anyagot. Ezt is igyekeznünk kell. Igéretet kaptunk, hogy rövidesen elkészül és végre postára adhatjuk. Még egy kis türelmet kérünk. Szeretettel köszöntjük!

Szenzációs új magyar találmány forradalmasította a kézi kötőipart. A »Rapid« kézi kötőkészülékről van szó, amellyel egy nap alatt annyi munka végezhető el, mint a kötőtűkkel 10 nap alatt. A »Rapid« kézi kötőkészülékkel minden kötőminta köthető, munkája kézimunka, a szemek egyenletesek, minden fonalra alkalmasak, kezelése egyszerű és a használati utasításból különös képzettség nélkül elsajátítható. Tetszetős és elpusztíthatatlan. Ismertetőküld: Aruforgalmi Kft., Budapest, IV., Sütőutca 2.

Keressünk gyógyulást, üdülést és szórakozást a korszerűen kiépített, kiváló gyógyhatású

PARÁD

fürdőben. Idény május 14—szeptember 30-ig. Főidény július 1—szeptember 1-ig. Árzen, vasas, timsós és szénvasas fürdő. Modern vizgyógyintézet. Ivókúrák. Hegyi strand. Modern berendezésű, folyóvizű, 300 szoba. 126 hold park. Diétás ellátás. Kétféle konyha. Telefon: Parád 1.

A verseny időtartama: május 1-június 15

A háborús viszonyok folytán választékunk csökkent ugyan, de szolgáltatásunk nem.

Versengeni akarunk az udvariasságban, mert célunk változatlanul az, hogy kedves Vevőink bizalmát e nehéz időkben is megtartsuk.

Espoir. Küldje be kislánya fényképét és a Gyermekujás fényképei között hozni fogjuk.

Unokahúgom. A lányom kell határozottan nyilatkoznia, hogy melyiket választja a két kérés közül s amellett tartson ki. Ha szereti, meg tudja győzni szüleit is, hogy a választással lehet boldog, ne kényszerítsék a másikhoz, akit nem szeret és nem tud bízni benne, a történet után éppen nem. Csodálkozunk a szülőknél, hogy most ahhoz akarják kényszeríteni, akitől előbb tiltották. Ha előbb nem találtak elfogadhatókat, mivel magyarázzák megváltozott véleményüket? Az semmi körülmények között nem helytálló ok, hogy a mássikkal nem azonos vallású a lány, mert a reverzállissal szépen elintézhető ez a kérdés. Úgy, ahogy felajánlotta. Nem vállalhatjuk helyette a döntést, mert az választás, aki érzésileg van érdekelve, de annak tudnia kell, hogy melyikhez vonzódik. Aki mindenki mást meghallgat, csak a szívét nem, az sőtétben tapogatózik és nem találja meg a kivézet útját. Ha egyikhez se vonzódnék, ne hagyja rábeszélési magát azért, hogy férjhez menjen. Megbánná, hogy érzése ellenére elhamarkodottan vállalt asszonyi sorsot.

Egy boldogtalan asszony a sok közül. Ha Ön nem akar válni a bíróság soha nem fogja felbontani a házasságukat, feltéve, hogy nem követ el olyat, ami bontó okul szolgálja. Majdnem két évtizedes boldog házasság után, most, amikor férje elvesztette a fejét és belegabalyodott egy kacér nő hálójába, Ön nem állhat félre. A feleségnek jogai is vannak! Közös szerelményük becsületet munkás életük mellett bizonyít, amit nem boríthat fel egy megkerült szenvedély. Legyen türelmes, majd lecsillapodik magától. Tekintse úgy, mint egy lázas beteget, akit akaratán kívül elkapott az idősebb férfiak veszedelme; a késői lángolás. Legyen nyugodt, kigyógyul belőle és észre tér, hogy nem a szerelem, hanem az anyagi érdek játszik szerepet s ezért vette célba az a nő a kacérság fortélyait. Azt tanácsoljuk, ne reagáljon morórus magatartására. Ne adjon alkalmat a górombakodásra. Lássá el otthonát, mint eddig, de ne legyen szomorú, ne öltösn fájdalmas arcot, mert úgy véljük, hogy Ön igen sokat javíthat a helyzetben, ha megfelelően viselkedik. Mi önnel tartunk, mert meggyőződésünk szerint a házasság szentség, amit nem lehet felbontani. Arra figyelmeztetjük, hogy szeretetével se legyen terhére az urának, nem kell megalázkodnia. Őrizze meg méltóságát, hogy tisztelget tudjon a maga számára parancsolni. Ne törődjön az ura szemrehányásaival, amit meg fog majd bánni és jóvá is fog tenni, mert megismeri, hogy Ön különb ember, mint ő, akinek értékét szépséggel nem lehet kiegyenlíteni.

Szilvia. Annyi kedves naivitás sugárzik lefelől, mint amennyi csak egy szerelmes fiatal leány szívében gyűl össze, hogy aztán felhátsa és örökösen zaklassa. Szerelmes lett egy csinos fiúba, aki úgy látszik ki is használja ezt a hódítást és egyáltalán nem csinál lelkiismereti kérdést abból, hogy egyszerre két kisleányt udvarol s mikor célját elérte és a kislányok várják, hogy nyilatkozzék, fölényesen kijelenti, hogy nem fog nőszülni, mert mind a kettőt egyformán szereti és ha az egyiket elvenné, arra gondolna, hogy a mássikkal boldogabb lett volna. Bosszantóan ravasz kifogás, de kitűnő lecke, hogy a leányok tartózkodással fogadják a fiatal urak szerelmi vallomásait és csak akkor adjanak komolyan hitelt nekik, ha a mama előtt is megismétlik. Addig csak feltélesen elgyűjenek nekik és őrizték szívüket a túlkorai behódolástól. Reméljük, nem veszé-

lyes az úgy s rövidesen elfelejti, hogy méltatlanra pazarolta első, tiszta, szép szerelmét. Ki lehet ezt bírni, túl is lehet élni, csak akarni kell. A sors bőkezű lehet még önnel és kárpolitja a csalódásért, amit nem érdemelt meg. Kihúzhatja majd a boldogság fonytereménységét. Az ilyen férfirt kár búsulni, mellette sohase lenne boldog. Megmérgezte bizalmát s akkor is kételkednek, amikor talán ok nélkül gyanúsítaná. Hagyja futni. Ezekután nem lehet eszményképe. Ha keménynek találja beszédünket, azért kemény, mert jót akarunk önnel. Azt akarjuk, szedje össze magát, goncolkozzék és a saját erejéből segítsen magán.

A Hajdusoboszlói Gyógyfürdő április hó 15-én megnyit. Ezen európai hírű gyógyfürdő ma már mincázokkal a berendezésekkel fel van szerelve, amelyek az eredményes gyógykezelés szempontjából szükségesek. Fedett gyógymedencék, ivócarnok, inhalatórium állanak a közönség rendelkezésére. Modern szállóadában, pensiókban és magánházaknál oly olcsó az elhelyezkedés, hogy fürdőben való tartózkodás alig kerül többé, mint odahaza. A Hajdusoboszlói Gyógyfürdő páratlanul eredményes gyógyhatásáról és olcsóságáról híres s ma már fogalom az egész országban. Visszaautazásnál egész éven át 50%-os vasúti kedvezmény. Magyar és németnyelvű prospektussal készüléggel szolgál a fürdő igazgatósága.

A fájdalom öregít

Pyramidon

TABLETTA

SZÜNTETI A FÁJDALMAT

Jó vagy rossz. Szép és költő »Egy magyar katoná» című versének a témája, azonban a megíráson érezhető az élmény hiánya. Ami ma még csak a képzésben és a vágyakozásban él. Felolvashatja az önképzőkörben.

K. Emília. Egyik versét közölhetjük, azt, amelyik Önnek is a legkedvesebb. A többi nem.

Dr. V. Istvánné. Egyéves Háztartási Gazdasági Továbbképzés és Kétéves Háztartási-Gazdasági Szaktanfolyam nyílt meg Székesfehérvárott (Koppány-u. 2.). Az intézet célja a vallásos, hazafias nevelés mellett a háztartási, gazdasági ismeretek terjesztése, a háztartási-gazdasági munkák begyakorlása, a háziasszonyi hivatásra való előkészítés, átmenetileg még a szaktanítónői munkákör ellátására való előkészítés is. A tantárgyak anyaga: háztartási, gazdasági ismeretek, irodalmi olvasmányok, nevelési, egészségügyi ismeretek, hit- és erkölcs-tan, számolás és mérés, gép- és gyorsírás, torna, ének. Rendkívüli tantárgyak: idegen nyelvek és zene. Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál az igazgatóság.

Szemölcsök, hajszálak szépséghibák garantált végleges eltávolítása **KOVÁCS kozmetikában** VI. Teréz-körút 1/c

Ágytoll olcsón!

Fosztatlan pelyhes toll 12.—, szürke pelyhes kacsatoll, nagyon könnyű 8.50, tarka, fosztatlan toll 2.—, szürke vegyes 2.50, szürke fosztott toll 3.20, jobb 4.—, finomabb szürke, fosztott 5.—, fehér, fosztott libatoll 10.50, pelyhes 12.—, pelyhesebb 14.— P árban 5 kg papír-zsáksomagolásban, bérmérvé, utánvétel szálit: VARGA ANTAL ágytollvállalata, Kiskunfélegyháza, Szent János-ter 6.

FIGYELMEBE ajánljuk Rákóczi-út ötven Zongora-termet. Rengeteg zongora, pianó vásárolható legcsekélyebb részletre is. Olcsó tanulószorgora. T.: 225-689.

PÁRIZSBAN Drecoll-cégnél éveik vezető állásban volt szabász jutányosan vállalja elsőrangú női kabátok, kosztümök készítését. Höflinger, Budapest, IV., Kecskeméti-utca 5.

BUNDAK legolcsóbban, alkítások jutányosan Kóky Endre szűcsmesternél VIII. mos császár-út 10. Telefon: 386-784.

ZONGORÁT vagy pianót azonnal készpénzfizetésért sűrűsen vengörök. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

ELZALOGOSÍTOTT ékszereit, ezüstjeit költségmentesen kiváltom és legmagasabb áron megveszem. Brilljánst, aranyat, fogaranyat, ezüstöt legmagasabb áron veszek: Baross ékszerház, Grósz, Baross-u. 83. Telefonáljon: 140-969.

TANITÓNŐ nyári hónapokra elmenne családomba vagy úri családhoz gyermekek tanítására, irodalmi munkákban segítené teljes ellátásért. Leveleket »Fizetés nélkül» jelírére kiadóra kérek.

JÖMEGJELENÉS 36 éves tisztviselő keres szép és jóalakú szórakozó partnerné közös nyaralási lehetőség. 20-25 éves csinos, keresztény úriúranő vagy úriasszony írjon »Napsugár» jelírére kiadóra.

Női fürdőruha készítés..... P 12.—
Női hálóing „ „ „ **4.80**
Női kombiné melltartós fazon készítésé „ „ „ **2.40**
 hozott anyagokból

DOLLY fehérnemű Baross-utca 102

Fajusi kislány. Határtalan bizalmát szeretettel köszönjük. Nagyon sajnáljuk, hogy kénytelenek vagyunk családot okozni önnek. Higgye el szomorúan vagyunk ezért, mert érző embernek fáj, hogy embertársán nem segíthetünk olyan értelemben, mint azt kívánja. Ne irtasson kegyetlennek, ha megmondjuk, hogy nincs képessége az íráshoz. Kárba vesztett a rengeteg éjjeli munka, amit pihenésre használt volna fel, hiszen ügyis nagyon igénybe van véve egész nap. Nagyon szép az irodalmi munkássághoz való ragaszkodása és szinte csodálatos ambíciója. De minden erőfeszítés hiába-
 való energiapazarlás, ha a születéssel hozott tehetség gránit alapja hiányzik. E ismerjük, hogy mélyenérző, finom, érzékeny, műlérékeny leányi jelek megnyilatkozásai. Szívesebben feleltünk volna egészen más értelemben.

Argirus. Sajnos, egyik se felelt meg. Csak általánosságokat tartalmaznak.
 Remélek. Nincs benne igazi költői tehetség. De azért, ha tovább akar próbálkozni, szívesen olvassuk kísérleteit máskor is. Mi örülünk legjobban, ha minden írást közölhetünk, mert olyan kevés szép munkát kapunk.
 Tavasz. Versei közlésre még nem eléggé értek, kissé még igénytelenek, de reméljük, hogy fejlődni fog és mi indítjuk el a költők fényes, göröngyös útján.

Amig 'On alszik

A Darmo dolgozik. Nyugodt alvást nem zavarja, mégis meghozza reggelre az enyhés és fájdalommentes kiürülést. Kellemes hashajtó: **DARMO**

»Székelyföldi tanító árvája» részére a Magyar Nők Lapjához még a következő adomány érkezett: Lalló Ferencné, Budapest 5 P. A nemesszívó adományt hálás köszönettel nyugtázzuk. Rendeltetési helyére továbbítottuk.

Szappan fölösleges

A test és az arcbőr tiszta, egészséges, üde és fiatalos lesz. Pattanások, mitesszerek és egyéb tisztátalanságok is eltűnnek. Eredmény már az első használat után. Eredeti doboz. DOSTAL PIPERE-GYÖNGYÖR szaküzletekben. P. 609. Székiúti: „KEMIKALIA”, Újvidék 144/b.

A társaságban közismert és népszerű külföldi szépasszony most hagyta el fővárosunkat. Úgy hallottuk, hogy csomagjának nem éppen jelentékeny részében a nagyszerű Hormocith-készítmények foglaltak helyet.

A PRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 30 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 60 fill. Jelíges hirdetésre érkez levelek továbbítására a hirdetés díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. A hirdetés díja előre küldendő.

KÉSPENZERT vennék zongorát, pianót: Erzsébet-körút huszonhat, Fenyőné. Telefon: 222-462.

KERESEM német anyanyelvű vagy perfként német fiatal, csinos úriúranő ismeretségi nyelvtanulás és szórakozás céljából. Leveleket »Tisztviselő» jelírére kiadóra kérek.

SZENVEDÉLYMENTES, harmincas, egyetemelt végzett, szabadpályán működő fiatalember üzenni az április tizediki jelírekre, hogy házasság céljából szívesen levelezne hozzááll, anyagiakkal is rendelkező hölgyekkel, kik titoktartás mellett sajtókézzel írt leveleikhez fényképet is csatolnának »Magyar Szimfonia» jelírére.

EGYEDÜLLŐ, megbízható nő főző mindenese külön azonnalra keresek. Ajánlatokat »Szülőbirto» jelírére kiadóra kérek.

IDŐS hölgy vagy úr, kinek Pestkörnyékén háza vagy ingatlan van, élete végéig nyugodt otthon találni keresztény állami tisztviselő családnál. Vagy fenti ingatlanért életjáradékot fizetek. Leveleket »Csepel és környéke előnyben» jelírére kiadóra kérek.

ZONGORÁK, pianók, világmárkákak, legolcsóbban, részletre is. Fenyőné zongorateremben: Erzsébet-krt 26. Bérzongorák olcsón. Telefon: 222-462.

30 ÉVES vagyok, birto, csinos, barna feleséget keresek. Takács Lajos, Győr, Poste restante.

SZOBAFESTÉS, mázólast, ablaktisztítást és lakástakarítást vállal Vízi Miklós. Telefon: 130-671.

ÖRÖKBEOGADNA gyermektelen délvidéki gyártulajdonos család r. k. vallású, teljesen árva vagy anyai árva 3-6 éves kisleányt. Leveleket »Délvidéki» jelírére kiadóra kérek.

TISZTVISELŐ középkorú leányárvája, háztartásvezetésben önálló, magányos úrnőhöz vagy úrhoz elhelyezkedne fizetés megfizetésével. Balog Gézáné, Igal.

JÓLFOZÓ mindenest keresek. Acatokat, igényeit és pontos címét levélben közölje. Hutter Károlyné, Szeged, gróf Apponyi-u. 18. szám.

NEMETL tudó 40 évnél fiatalabb gyermekiaszszonyt keresek. Veresváry László alezredes neje, Gyulaháza, Szabolcs m.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban három pengőtől megszállás. Főjegyzőné, Orczy-út 40, I. em. 10.

FÉRJEZADNÁM sokat szenvedett, félárva, csinos, jóízűsű, házas, finomlelkű hugomat intelligens, komoly, református úrhoz, 26-tól. Butora, szép keletgyéje van. Leveleket »Természetmádó» jelírére kiadóra kérek.

ERDELYI kisfaluban élek és nincs ismeretségiem. Ezutott szeretném megtalálni élettársamat, 28 éves, csinos, barna, IV. középiskolát végzett, ref. papleány vagyok. Józanéletű, ref. diplomás férfi, aki szintén vagyik az otthon után és házomány nélkül is nőülven. Irjon »Szép otthon» jelírére kiadóra. Özvegy is lehet.

LEVELEZNEK budapesti vagy vidéki városban élő úriúrannyal. Csak úriúrannyok válaszát kérem »Imre» jelírére.

HUSZONHATÉVES úriúranő sebesült katonai hű felesége lenne. Levelet »Hős katonám» jelírére kérek.

KIFOGASTALAN állapotban levő rövid keresztúros Neuberger zongora eladó. XII., Zólyom-út 32.

VIDÉKIEKNEK tiszta, szép szobák méltányosan: Hajdu Márta, Erzsébet-körút 27, I. em. 3. Telefon: 420-431.

ARVA, intelligens leány elmenne háziakasszony-nak, gyermek mellé, társalkodónőnek. S. Margit, Új-Hatvan, Vakkottyán-utca 29.

KERESEK keresztény jól-főző és minden házimunkát végző egyedülálló, megbízható, egészséges, középkorú nőt, kétszobás lakásomba, házaspárhoz. Ajánlatokat fizetési igény nélkül kérek. Velencey Istvánné, Mátészalka, Gr. Tiszta István-utca 18.

MENYASSZONYI, vőlegényi, estélyiruhák kölcsönzése. Óskeresztény vállalat. Angala kölcsönzőszalon. Budapest, VIII., Tavaszmező-utca 1. Tel.: 349-533.

FÜLDIBIRTOKOSHAZBAN főnépapi elfoglaltságot vállal nyaralásért volt birto-kosnő. Nemeslelkű ajánlatokat »Szerény otthonban» jelírére kérek.

Felelős szerkesztő és kiadó: Papp Jenő.

Kéziratokat, kliséket, fényképeket nem adunk vissza és nem ösztök meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétel és közlése tilos. Hirdetési díj mm soronként 65 fillér. A hirdetések elhelyezésén semmitféle külön ki-kötést nem fogadunk el.

A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rt. mélynyomása Felelős: Kárpáti Antal igazgató.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-én. Postatakarékpénztári csekk száma: 20.334. Előfizetési ár: egész évre 26.40 pengő, fél évre 13.20 pengő, negyed évre 6.60 pengő, egy óra 2.20 pengő. Egyes szám ára 80 fill

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. **KOLOZSVÁR,** KAZINCZY-UTCA 20, **DEBRECEN,** KÖNDÖR-UTCA 19, **SZEGED,** FODOR-UTCA 22, **SZABADKA,** PRÁGAI HID-UTCA 56, **ÓVDEK,** SZONDY-UTCA 14, **MISKOLC,** GHILLÁNYI-UTCA 13.

SZERKESZTI PAPP JENŐ

Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 33 pengő, fél évre 16.50 pengő, negyed évre 8.25 pengő. Amerikában 1 évre 44, fél évre 22 pengő. A lap egy negyedévnél rövidebb időtartamra nem rendelhető meg.

TELEFONSZÁM: 187-342. **FIÓKKIADÓHIVATALOK:** SZABADKA, PRÁGAI HID-UTCA 56, ÓVDEK, SZONDY-UTCA 14, MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13.

CSORTOS GYULA, CSIKÓS RÓZSI és LATABÁR KÁLMÁN az „Egy szoknya, egy nadrág” című, óriási sikerű, mulatságos magyar filmvígjáték főszereplői. A filmet írta Barabás Pál, rendezte Hamza D. Akos, zenéjét szerezte: Fényes Szabolcs. Bemutatja a SZITTYA és az OMNIA.

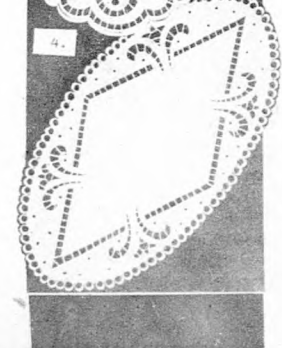
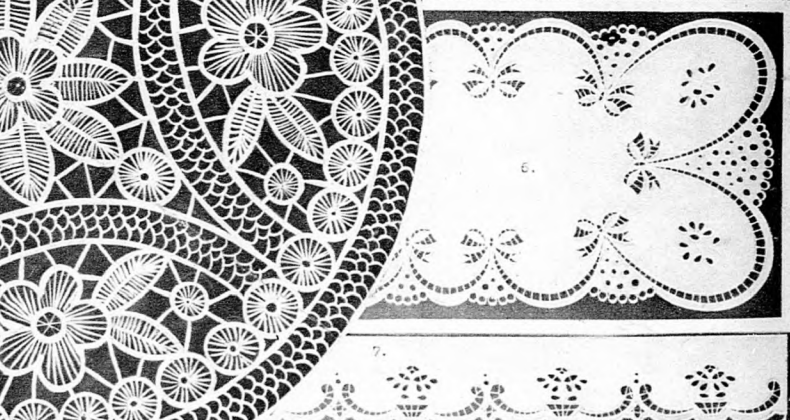
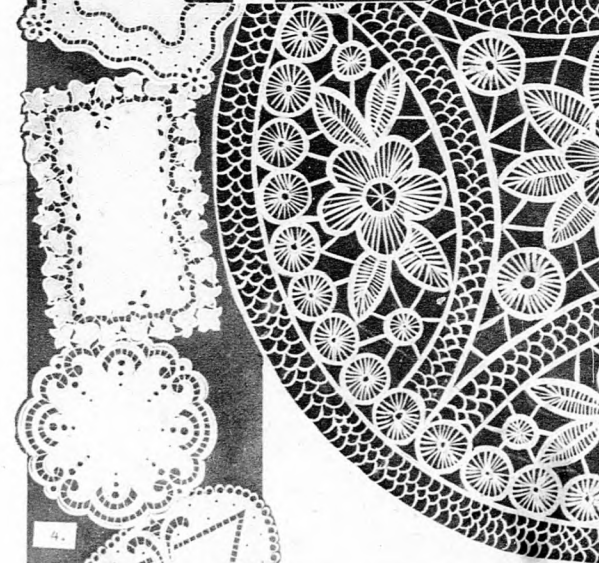
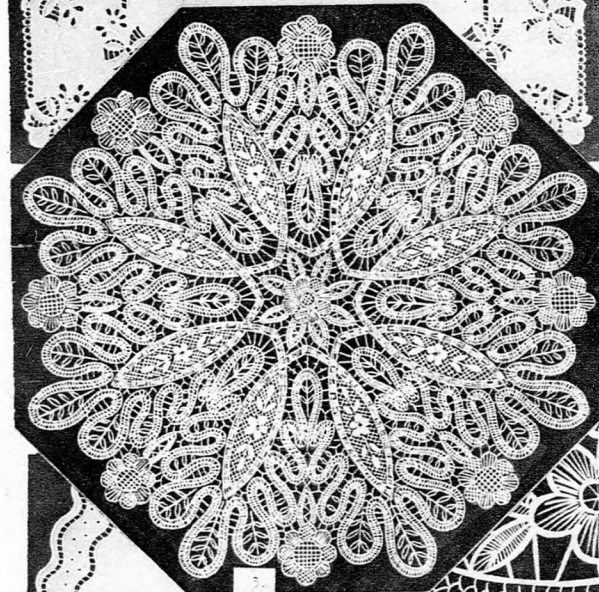
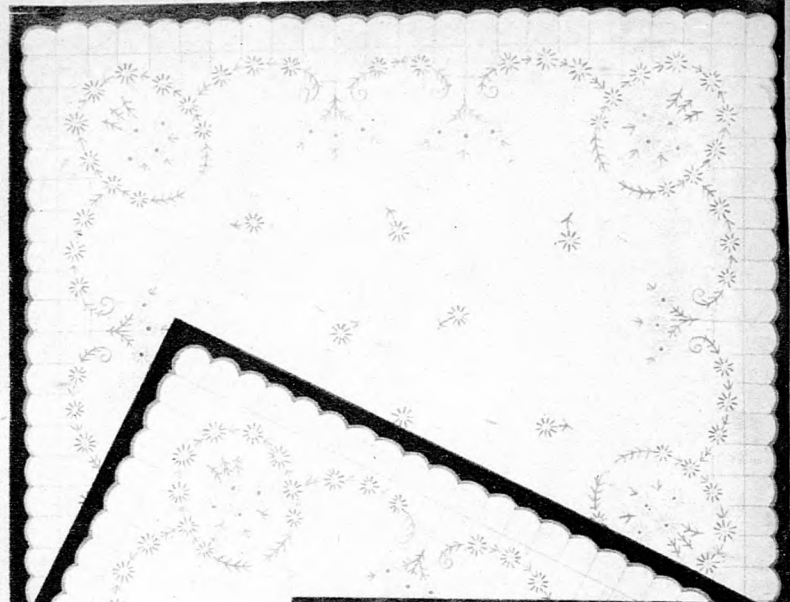
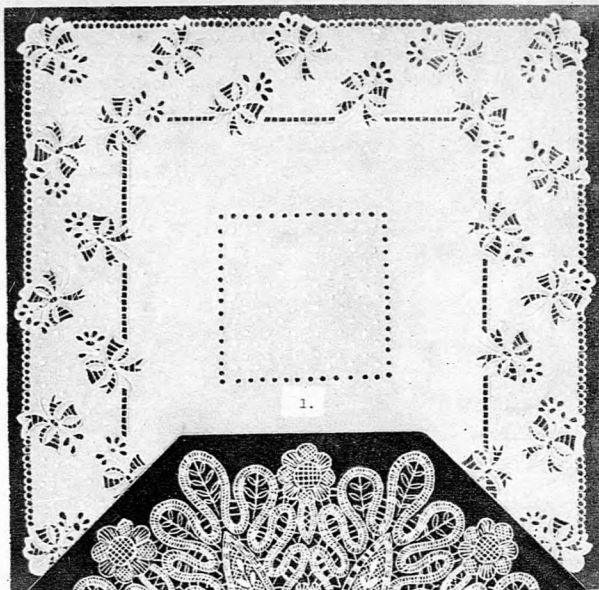
(Hamza-film)

„Én nevetek ma mindenem”

A „SZERELMI LÁZ” című filmben éneklő **DAYKA MARGIT**. Bemutatja a RADIUS.

(Kolczonay-film)

1. ASZTALKÖZEP vagy zsúrasztalka terítő fehér vászonból angolmadeirával himezve. Mérete 80x80 cm.

2. KONYHAGARNITÓRA nyersvászonból. A garnitúrához tartozik az asztalterítő, falvédő és széktakaró. A cakkozott szél piros fonállal huroktöltéssel készül. A négy sarokban és oldalt a kis csokrok késsel, a többi pirossal, a levelek zöldel, szálóítással készítenődök. A kockázott mintát késsel varrjuk.

3. DISZTERITŐ szalonba, nappaliba, varrott csipkéből, vászonra előnyomtatott minta szerint

összeállítva. A túllbetétet szép ekrü hímzés díszíti.

4. NÉGY TALCAKENDŐ fehér vászonból, madeira és angolmadeira kézimunkával készítve.

5. HORGOLT CSILLAGOKBÓL és levelekből állítjuk össze a minta szerint ezt a szép kis terítőt, amit kis asztalkára dísznek használunk. Horgoláshoz fehér, vagy ekrü perlet veszünk.

6. ASZTALFUTÓ fehér vászonra előnyomtatva, madeira és angolmadeira hímzéssel készítve.

7. SZEKRÉNYCSIK fehér vászonból, szintén madeira és angolmadeira hímzései varrva. Szélessége 20–22 cm.